Trei feluri de credincioşi
(Drei Arten von Gläubigen)
Jeffersonville, Indiana, SUA
24 noiembrie 1963

Noi vrem să ne aplecăm capetele. În timp ce avem capetele şi inimile noastre aplecate, aş dori să ştiu câţi doresc să-i amintim în rugăciune. Ridicaţi pur şi simplu mâna voastră şi spuneţi: „DOAMNE, adu-ţi aminte, o DOAMNE!" Sunt multe cereri pentru rugăciune; şi batiste sunt aici pe amvon.

Scumpe Tată ceresc, în seara aceasta suntem iarăşi adunaţi sub acoperişul acesta, unde ne-ai întâlnit de atâtea ori şi unde ne-ai vestit dragostea Ta. Şi noi încercăm să ne exprimăm într-un mod smerit dragostea şi mulţumirea noastră pentru ceea ce ai făcut pentru noi. În seara aceasta venim iarăşi ca un popor nevoiaş, DOAMNE, căci avem nevoie de Tine tot timpul. Noi ştim că acesta va fi strigătul atât timp cât trăim pe pământ, căci suntem într-o luptă. Luptă continuă, şi Tu ne-ai spus dinainte că duşmanul va fi ca un leu care rage. El este liber printre oameni. Noi putem vedea asta peste tot. Ca leul care răcnind înghite tot ce poate, pentru că el ştie că timpul lui este scurt. Dar noi avem un Tată care are grijă pentru micuţii Lui, şi noi ne refugiem cu problemele noastre la Tine, DOAMNE. Noi ne rugăm ca Tu să le împlineşti.

Aceste batiste care sunt aici, Tată, înseamnă că există undeva în lume oameni bolnavi care strigă spre Tine, care au nevoie de Tine şi cred în Tine. Ei au dovedit credinţa lor trimiţând aceste batiste aici. O DOAMNE, împlineşte ca fiecare din ei să fie vindecat.

Noi am văzut de câteva minute puterea Ta mare, DOAMNE, când i-ai înapoiat unui băiat memoria pe care şi-a pierdut-o. Noi vedem mereu puterea Ta cea mare, când iei bolile, când descoperi tainele inimii, le arăţi oamenilor şi îi aduci în ordine. Îţi mulţumim, DOAMNE Dumnezeul nostru, căci asta întrece orice lucru omenesc. Trece peste tot, ce ar putea să ştie cineva despre noi. Tu poţi să descoperi de ce s-a întâmplat şi cum se manifestă. TU eşti, Tată. Noi ştim, Cuvântul cercetează inima; deosebeşte gândurile şi simţurile inimii. Pentru aceasta Îţi mulţumim T¸ie.

DOAMNE, noi credem că acum, când oamenii au capetele lor aplecate şi se gândesc asupra acestor lucruri, Duhul Sfânt este Cel care le vorbeşte. Fie ca fiecare rugăminte să fie împlinită. Salvează în seara aceasta pe acei care vor să se lase salvaţi, o DOAMNE. Fie ca cei pierduţi să vină înăuntru şi să fie salvaţi.

Noi suntem aşa de mulţumitori că vedem toate aceste batiste ude şi ştim că mormântul a fost deschis pentru a îngropa păcatele omului vechi. Eu Îţi mulţumesc pentru aceasta, Tată. Fie ca tot restul zilelor voastre să le trăiţi într-o viaţă nouă. În Numele lui Isus Hristos ne rugăm. Amin.

DOMNUL să vă binecuvânteze şi să vă răspundă la dorinţele care le aveţi în inimă.

Eu cred că Billy a zis că fratele Wheeler a adus un copilaş pentru a-l preda DOMNULUI. Este aşa sau este altceva? (Fratele Neville spune că sunt câţiva copilaşi care trebuie binecuvântaţi.) Vreţi să-i aduceţi aici? Rog să vină şi bătrânii bisericii în faţă, şi în timpul binecuvântării să pună mâinile peste aceşti micuţi. Vom face acest lucru în cel mai scurt timp posibil. Noi dorim ca persoanele cu copii să vină în faţă pentru a fi aduşi înaintea DOMNULUI Isus. Voi vreţi să-i înapoiaţi lui Dumnezeu care vi i-a dăruit, ca pe nişte mici giuvaeruri. Noi încercăm întotdeauna să facem posibil acest lucru, pentru că noi nu ştim ce va fi mâine. Mama mea mi-a tot spus: „Ce poţi face astăzi, nu lăsa pe mâine." Asta aşa este, pentru că nu ştiţi, ce va fi mâine. Dar noi ştim, cine hotărăşte ziua de „mâine". Acesta este lucrul principal. Noi ştim cine ţine ziua de „mâine" în mâini. (Fratele Branham binecuvântează.)

Acesta este momentul în care soţia mea mă invidiază pentru slujba mea: când îi ţin în braţe pe aceşti copilaşi. Ea doreşte mult să-i ţină şi ea. Şi eu, dar mie îmi este întotdeauna frică, să nu le provoc dureri. Voi ştiţi că ei sunt aşa de plăpânzi şi fragezi, dar voi ştiţi că ei ar putea fi mai robuşti ca noi.

Eu v-am spus că voi încheia la timp şi mai am numai 35 de minute. Acum trebuie să mă grăbesc, nu-i aşa? Noi vrem să vedem. Eu nu vreau să judec sau să zic ceva greşit, dar totuşi voi încerca să-mi dau mai multă osteneală. Voi ştiţi că nu mai poţi să fi aşa de vioi, după ce ai parcurs deja o distanţă mai lungă. Distanţa devine câteodată apăsătoare la două sau trei slujbe pe zi şi cea mai mare parte sunt viziunile. Predicarea nu-mi dăunează. Eu pot să stau toată ziua aici, fără să am ceva dar totuşi sunt viziunile. Când ajung oamenii să povestească, atunci sunt în necaz, pentru că de aceea sunt aici. Sunt lucruri care nu se pot rezolva printr-o simplă punere de mâini. Trebuie să se afle cauza, cum a început, ce a cauzat-o, ce s-a întâmplat prin aceasta şi ce este de făcut pentru a ieşi din problemă. De aceea vin ei aici.

Adunările din Shreveport, Louisiana, încep poimâine seară, nu, scuzaţi vă rog, miercuri seara. Dacă cineva dintre voi are prieteni din regiune, atunci spuneţi-le că pot veni la Life-Tabernacle. Eu cred că vom începe acolo, dacă ei vor putea să primească auditoriul, unde sunt mai multe posibilităţi de şedere. Dar ei au sala mare principală şi subsolul. Eu nu ştiu sigur câţi au loc acolo. Dacă este prea plin, atunci poate vom lua şi auditoriul din apropiere. Eu am mai ţinut acolo adunări, dar de lucrul acesta nu-mi mai pot aminti. Aceasta va fi conferinţa

http://www.evanghelia.ro

anuală.

Acum trei ani am fost acolo şi am început o trezire în Numele DOMNULUI. De atunci nu a mai încetat, ci merge mai departe. În fiecare zi vin oameni, sunt salvaţi, botezaţi şi merg înainte cu DOMNUL. Şi predicatorii sunt salvaţi. Atâta timp cât mai merge şi mă mai pot opri aici, doresc să fac acolo o vizită şi să-mi spun numai simplu puţinele mele cuvinte şi să merg apoi mai departe.

Va începe miercuri şi se va termina sâmbătă. Creştinii comercianţi au aranjat şi un mic dejun. Eu am uitat numele hotelului. Vi-l vor spune acolo. Va fi un mic dejun din partea creştinilor comercianţi.

Voi, oameni comercianţi: noi am avut un timp minunat acolo. DOMNUL a salvat un rabi din acel oraş. O, eu nu ştiu ce s-a mai întâmplat. A fost un timp măreţ în DOMNUL, când am predicat despre *Legământul prin sânge.* Iudeii ştiu că este sângele. Fără vărsare de sânge nu există iertare. Vedeţi voi?

Să venim direct la Cuvânt. Eu voi face tot posibilul ca să-mi ţin promisiunea făcută. Dacă va fi voia DOMNULUI, şi în duminica de după crăciun vă petreceţi concediul pe aici pe undeva, şi dacă străzile nu sunt alunecoase şi sunteţi prin apropiere, atunci veniţi înăuntru. Noi am plănuit ca duminica dimineaţa după crăciun să ţinem o slujbă. Ce dată este atunci? Este în 29, duminica după crăciun.

Dacă se iveşte ceva şi nu putem fi aici noi nu cunoaştem viitorul, voi ştiţi dar dacă totuşi se întâmplă ceva, să veniţi cu toţii, şi din exterior, ca oamenii din Memphis.

Eu am vrut să-l aud pe fratele Ungren cântând: *"Ce mare eşti Tu."* E aici în seara aceasta? Eu am întotdeauna foarte multe probleme pe care nu le pot termina întotdeauna. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Să deschidem acum Scriptura şi să citim puţin. Unde nu sunt cuvintele mele destul de explicite, vor fi cuvintele din Scriptură. Dumnezeu vă va da binecuvântarea pentru că de aceea aţi rămas aici, ca să ascultaţi Cuvântul Lui. „Credinţa vine în urma auzirii, a auzirii Cuvântului lui Dumnezeu." Aşa este? În timp ce veţi deschide la Ioan 6, eu voi începe să citesc de la versetul 60 până la versetul 71.

Pe când m-am uitat înainte pe geam şi am urmărit apusul soarelui, m-am gândit, că întreaga natură are o lege. Când se apropie iarna, atunci prin legea naturii, seva pomilor curge automat în rădăcini. Cum a spus Iov: „O, de m-ai ascunde în împărăţia morţilor, până trece mânia Ta." Asta este. „Dacă m-ai ascunde …"

El a urmărit natura viaţa pomilor curge în jos înspre rădăcini, frate Way. Rămâne acolo până trece mânia. „Cheamă-mă atunci şi stabileşte-mi un timp." Natura are o lege. Există o lege a naturii şi nu există nici un drum ca să treci pe lângă aceasta. Este o lege a naturii. Există şi o lege a duhului şi nici aici nu există o altă posibilitate ca să treci pe lângă aceasta.

Eu am vorbit cu cineva astăzi după masă, că nu există nimic care să se poată desfiinţa. Oamenii nu pot desfiinţa. Ei pot să distrugă, dar nu pot să desfinţeze. Cineva mi-a spus: „Ce este atunci când iei o bucată de hârtie şi o arzi?" Nu! Căldura focului arde numai părţile chimice. Ea devine iarăşi gaz cum a fost la început. Voi nu puteţi să desfiinţaţi. Dacă ar ţine mai mult lumea aceasta, atunci aceleaşi gaze şi chimicale care au fost în hârtie s-ar transforma iarăşi într-o bucată de hârtie. Exact aşa este. Voi nu puteţi desfiinţa.

Dacă se va trezi totul şi nimic nu va mai fi desfiinţat, atunci va exista şi o trezire a celor drepţi, şi noi trebuie să ne întoarcem. Asta este totul. Nu există nici un drum pe lângă. Este indiferent dacă vă ard sau vă îneacă, indiferent ce se întâmplă, ei nu vă pot desfiinţa.

Gândiţi-vă că fiecare parte din voi a fost aici. Când Dumnezeu a dat naştere acestei lumi, El a pus deja atunci corpul vostru aici şi nu există nimic care să-l ia de aici, numai Dumnezeu. Şi iarăşi totul este în mâinile Lui. EL este Creatorul, care a dat făgăduinţa. De aceea suntem aşa de siguri că există viaţă veşnică. Noi avem acum cunoştinţa aceasta în inimile noastre, că în tot timpul vieţii noastre avem viaţă veşnică, care nu poate muri.

A cum la Ioan 6. Noi citim din Ioan 6 şi începem cu vers. 60:

> **"Mulţi din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: ‚Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o sufere?' Isus, care ştia în Sine că ucenicii Săi cârteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: ‚Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire? Dar dacă aţi vedea pe Fiul Omului suindu-Se unde era mai înainte? … Duhul este acela care dă viaţă, carnea nu foloseşte la nimic. Cuvintele pe care le-am spus Eu, sunt Duh** (El este) **şi viaţă.** (Ce a spus El? „Eu sunt adevărul şi viaţa.") **Dar sunt unii din voi care nu cred.' Căci Isus ştia de la început cine erau cei ce nu cred, şi cine era cel ce avea să-L vândă. Şi a adăugat: 'Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.'**
>
> **Din clipa aceea, mulţi din ucenicii Lui s-au întors înapoi şi nu mai umblau cu El.** (Era o vorbire tare, ei nu au putut-o primi.) **Atunci Isus a zis celor doisprezece: ‚Voi nu vreţi să vă duceţi?' ‚DOAMNE', i-a răspuns Simon Petru; ‚la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieţii veşnice. Şi noi am crezut, şi am ajuns la cunoştinţa că Tu eşti Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.' Isus le-a răspuns: ‚Nu v-am ales Eu pe voi cei doisprezece? Şi totuşi unul din voi este un drac.' Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul, căci el avea să-L vândă: el, unul din cei doisprezece."**

Dacă ar trebui să dau un nume temei din seara aceasta, din care să fac tot ce este mai bun în această jumătate

http://www.evanghelia.ro

de oră, atunci doresc să vorbesc despre **Trei feluri de credincioşi.** De multe ori am explicat şi am zis: „Eu cred că în după masa aceasta voi vorbi despre ceea ce suntem noi." Aşa mă gândeam eu.

Cei dintâi sunt **credincioşii,** apoi **credincioşii prefăcuți** şi **necredincioşii**. Acum, aceasta este o temă nouă. Printre noi, noi care şedem aici în seara aceasta, se formează grupele acestea. Oriunde sunt adunați oameni, găsim aceste grupuri. Au existat întotdeauna şi le vom avea probabil până la venirea DOMNULUI.

Eu doresc ca în seara aceasta, în timp ce vorbesc despre aceste grupe, să observăm şi să cercetăm, din care grupă facem noi parte. Gândiți-vă, eu vorbesc aici acestei biserici, unde oamenii din seara aceasta sunt iarăşi înghesuiți între pereți şi garduri, dar eu vorbesc şi celor din întreaga lume. Aceste benzi ajung în diferite părți ale lumii. Este o „slujbă a celor ce se ocupă cu benzile".

Acum doresc să vorbesc despre cele trei feluri diferite de credincioşi. Gândiți-vă, este vorba de **credincioşi.** Tema mea tratează **credincioşii.** Unul este un **credincios adevărat,** celălalt un **credincios prefăcut** şi următorul este un **necredincios.**

Prima grupă, despre care vrem să vorbim, sunt credincioşii, căci eu zic că ei trebuie să aibe prioritate, pentru că cred într-adevăr. Cei care cred ca ucenicii, sunt credincioşii. Noi vom lua ca exemplu ceea ce am citit din Scriptură.

Primii sunt **credincioşii** adevărații credincioşi. Credința vine în urma auzirii, a auzirii Cuvântului lui Dumnezeu, care este Hristos. Credincioşii!

Ați observat această exprimare a credinciosului? Un credincios nu trebuie să fie o persoană înțeleaptă în sensul lumii. El nu trebuie să fie şcolit, cum spun oamenii. Voi nu aveți nevoie de aşa ceva. Despre bărbatul care s-a exprimat astfel, Biblia spune că era neştiutor şi fără şcoală. A fost Petru. El nu era văzut ca o persoană inteligentă.

În Isaia 35, 8 scrie: „Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi Calea cea sfântă: nici un om necurat nu va trece pe ea …"

Astăzi după masă am vorbit cu unul din diaconi. Am discutat despre distanța de încordare a podurilor, mai ales despre cel nou. Eu am spus: „Astăzi se construiesc poduri de la un mal la altul, peste multe ape, dar există o legătură mare de la pământ până în veşnicie. Ea va fi numită ‚Calea cea înaltă a Împăratului.' Nici un necurat nu va merge pe ea." Aşa este. Este un drum care a fost construit de Hristos, DOMNUL nostru o legătură care a fost făcută între acest pământ şi țara aceea. Nici un necurat nu o poate călca.

Petru, această persoană neşcolită, era acolo şi a văzut împlinirea Cuvântului pe care l-a făgăduit Dumnezeu pentru ziua aceea, că se va ridica unul, care va fi Proorocul. Pentru Simon era greu de crezut, căci au existat atâtea imitații. Dar când a văzut că s-a împlinit Cuvântul pentru epoca aceea şi când a auzit cum El Îl identifica, a ştiut imediat cine era El de fapt.

El a fost acela care a zis: „DOAMNE, la cine să mergem?", când a fost întrebat şi când masa de oameni s-a împărțit în credincioşi, aşa zişi credincioşi şi necredincioşi. Toate aceste trei categorii se aflau în masa de oameni; în acest capitol găsim credincioşi, aşa zişi credincioşi şi necredincioşi. Pentru că Isus a vorbit aşa cum a vorbit, s-a produs o despărțire, dar asta trebuia să se întâmple.

Atât timp cât i-a vindecat pe bolnavi, El a fost un bărbat văzut. Dar când a ajuns la învățătură şi profeții, prin aceasta s-a produs despărțirea grâului de pleavă. Pleava acoperă doar grâul; nu este grâul însuşi şi de aceea nu este folositoare. În pleavă nu este nimic nu este viață. Este doar acoperitoarea şi nu poate rămâne împreună cu grâul. Şi nici nu va moşteni împreună cu grâul. Despre ceea ce vorbim, este bobul sămânța bobului de grâu.

Fiți atenți. Petru era convins că acesta este Mesia. Nu era important ceea ce spuneau ceilalți. Nu avea nici un rol ceea ce spunea preotul. Îi era indiferent ceea ce spunea biserica. El însuşi era convins.

Isus a vorbit într-o zi cu el şi l-a întrebat: „Cine spun oamenii că sunt Eu?"

„Unii spun că eşti un Prooroc; alții spun că unul din vechii profeți a înviat; iar alții spun că Tu eşti Moise sau Ilie sau altcineva."

EL a spus: „Eu vă întreb pe voi; ce spuneți voi?"

Petru a răspuns: „Tu eşti Hristosul, Fiul Dumnezeului Celui Viu."

Iar Isus i-a răspuns: „Binecuvântat să fii tu, Simone, fiul lui Iona, căci nu carnea şi sângele ți-au descoperit asta. Tu nu ai citit-o în vreo carte sau ai avut cunoştință de credință sau ai învățat-o din catehism. Tatăl Meu, care este în ceruri, ți-a descoperit." Acesta este un credincios adevărat: descoperire duhovnicească a Cuvântului. Vedeți voi?

„Tu eşti Petru şi pe această stâncă a descoperirii, despre cine sunt Eu, voi construi Biserica Mea, şi iadul nu o va mai ajunge."

Nici o mirare că Petru a zis: „La cine ne-am putea duce?"

Isus s-a întors şi a zis: „Vreți să mergeți şi voi?"

Ei au răspuns: „DOAMNE, la cine unde să ne ducem? Tu singur ai Cuvântul vieții veşnice. Numai Tu eşti." EL nu **a avut** numai Cuvântul vieții; EL **era** Cuvântul vieții. EL era Cuvântul vieții şi Simon L-a recunoscut. Când a recunoscut, a fost ceea ce l-a ținut, pentru că i-a fost descoperit că El era Cuvântul viu.

http://www.evanghelia.ro

Aşa este un credincios adevărat. Când Duhul Sfânt nu ceea ce încearcă să vă convingă o persoană oarecare ci când Duhul Sfânt vă descoperă vouă personal Cuvântul. Voi vedeți că Cuvântul o dovedeşte. Şi Duhul Sfânt vine în fiecare epocă, pentru a aduce Cuvântul la realitate pentru epoca respectivă.

Cum ar fi putut cineva să nu-i dea crezare lui Luther, dacă el a recunoscut aceasta? Luther a fost un reformator. Duhul omului, a venit pentru reformă. La Wesley a fost la fel. Ei trebuiau să creadă. Vedeți, acela a fost mesajul pentru acea epocă. Exact aşa s-a întâmplat. Aşa a fost şi aşa trebuia să se întâmple. Oamenii din epoca aceea trebuiau să creadă.

Acum suntem în epoca Laodicea şi suntem învățați că Hristos va fi scos afară din Biserica Lui, va bate la uşă şi va încerca să intre din nou. Deci dacă vedem ce se întâmplă, atunci ştim în ce epocă ne aflăm.

Noi ne aflăm la sfârşitul istoriei lumii. Cartea se apropie de încheiere. Într-o zi, se va mai scrie şi ultimul rând, şi atunci se va încheia şi nu va mai fi timp.

Se pregăteşte prezentarea unei piese mari. În cer stau îngeri care sunt atenți. Voi ştiți că este o dramă. Actorii sunt pregătiți. Voi puteți să vedeți cum intră în acțiune.

Voi puteți să-l vedeți pe cel rău cum intră pe scenă. Voi puteți observa cum apare înşelătorul în piesă, pentru a-i duce în eroare. Voi mai puteți vedea însă că Biserica care va fi răpită, se pregăteşte. Este o scenă puternică.

Voi puteți vedea cum prezența lui Dumnezeu este dovedită şi cum lucrează El, ca această scenă care este spusă în Biblie dinainte, să se împlinească. Ce timp este acesta în care trăim! Este cel mai minunat timp! Oamenii din toate epocile s-au gândit la timpul acesta. Profeții au tânjit să vadă aceste ceasuri, dar ei nu au avut prioritatea.

Deci, acesta a fost un *credincios,* căci el a văzut şi a crezut. „Noi suntem convinşi pe deplin că Tu Hristos, Mesia eşti Cuvântul lui Dumnezeu pentru timpul acesta şi o credem." Vedeți, acesta a fost un credincios adevărat.

Noi vrem să observăm repede şi alți credincioşi, înainte de a trece la următoarea categorie. Să-l luăm pe proorocul Noe. Să ne închipuim că pe vremea aceea era un fermier. Şi în zilele acelea existau batjocoritori şi religioşi, şi biserica era întărită (bine înfiptă). Atunci Dumnezeu i-a vorbit lui Noe şi l-a însărcinat să construiască o corabie. Noe nu a comentat pentru acest lucru cu Dumnezeu, el a crezut că a fost Cuvântul lui Dumnezeu şi a început să pregătească lucrarea. Aşa este un credincios adevărat.

Nu argumentați asupra faptului. Dacă sunteți convinşi, asta vă ajunge. Aşa este cu fiecare, şi dacă aveți numai un pic de credință. Credința vine prin auzire. Dacă tu stai aici indiferent ce spune doctorul, că ceva nu este în ordine cu tine. Bărbatul a spus diagnosticul şi ştie despre ce vorbeşte, atâta doar ce-i lasă de ştiut instrumentele şi mintea lui, şi el spune, că nu mai există salvare şi că trebuie să mori. Dar pentru tine se roagă cineva, şi tu vezi în viitor un bărbat sau o femeie sănătoasă care stă acolo. Asta este. Voi aveți cunoştința deplină, pentru că voi credeți. Dumnezeu a spus-o. Ştiți că aşa este. Voi sunteți foarte siguri, pentru că credeți. Dumnezeu a spus-o. Ştiți că aşa este.

Aşa a fost cu femeia, care a scuipat cancerul; nu avea nici o îndoială în gândurile ei, că nu s-ar întâmpla. Cancerul a murit, s-a dezlipit şi a ieşit. Asta este. Voi credeți.

Aşa a fost cu tatăl care şi-a adus nu demult timp băiețelul acolo. El este acum undeva aici în clădire. Băiețelul a căzut de undeva şi-şi pierduse cunoştința. El nu-şi mai putea aminti de nimic. După câteva momente de la rugăciune, l-am întrebat cum îl cheamă. El mi-a spus numele şi ce vârstă are. El stătea acolo aşa de normal, cum poate fi orice băiat. Ei au crezut. Dacă Dumnezeu spune ceva, atunci trebuie să fie aşa. Noe l-a crezut pe Dumnezeu. El era privit ca un om credincios. Daniel l-a crezut pe Dumnezeu, când Biserica se afla în prizonieratul babilonian. Nu a jucat nici un rol faptul că ei au spus: „Noi vom da de ştire că nu mai este voie să se închine nimeni la un alt Dumnezeu, decât înaintea tabloului acestui om sfânt", sau orice ar fi fost; Daniel nu i-a dat atenție. Dumnezeu i-a vorbit, pentru că el era un prooroc, şi Cuvântul venea la prooroc. Pe când a fost inaugurat templul, s-a spus: „Dacă este cineva în orice țară care este în necaz şi se roagă în direcția acestui loc sfânt, atunci să-l asculte cerul." Daniel credea în Dumnezeu. El a fost un credincios adevărat. Nici măcar leii nu l-au putut mânca. Aşa este. El era credincios. El avea ceva adevărat şi real. El era un credincios.

David un alt credincios, era o excepție. David nu era de acord cu biserica modernă, şi nici Noe. Nici un pic. Ei credeau că ceea ce le-a spus Dumnezeu, este adevărul. Indiferent ce spunea lumea modernă, ei credeau că ceea ce le-a spus Dumnezeu, este adevărul. Aceştia sunt credincioşii adevărați.

Acelaşi lucru a fost cu Petru şi cu apostolii: ei credeau că El are Cuvântul vieții, da, că El era Cuvântul vieții. Eu cred astăzi la fel. Tot ce este împotrivă, tot ce este în partea opusă înseamnă moarte. Acesta singur este Cuvântul vieții şi Hristos este Cuvântul.

David era un băiețel cu o față frumoasă şi proaspătă. Când aveau posibilitatea, frații lui îl necăjeau pentru că el era mic de statură, nici măcar atât de mare ca să poată duce o armură. El nu putea merge la război, pentru că era prea mic şi slăbuț. Dar el totuşi s-a dus acolo ca credincios. El păzea acolo în vale cu o praştie câteva oi, care i le-a dat tatăl lui în grijă. Era o țară unde existau lei, urşi, lupi, etc. David s-a uitat la păşunea verde şi umbrită şi a ştiut ce înseamnă pentru oi să se culce pe aceea căldură, la umbră. El ştia ce înseamnă o înghițitură bună de apă

http://www.evanghelia.ro

rece, când a zis: „Cum însetează un cerb după apă, aşa însetează sufletul meu după Tine, o DOAMNE."

El a plâns şi s-a rugat. Dar totuşi într-o zi a venit necazul. Un leu a înşfăcat o oaie şi a plecat. El s-a gândit: „Dumnezeu m-a făcut mai presus ca leul." Aşa a luat el praştia şi a tras cu o piatră mică în leu. Dacă ar fi văzut cineva vreodată un leu, unul dintre leii africani cu coamele lor mari, cum sunt şi în Palestina şi Asia, atunci el ar şti ce fel de animal este acesta. De-abia poți să-l dobori cu o puşcă de vânătoare Magnum 300 şi el l-a doborât cu o piatră mică. Când s-a ridicat leul şi se îndrepta spre el, David l-a luat de barbă şi l-a ucis.

Pe baza aceasta el ştia despre ce vorbeşte. El a trăit ceva. El l-a pus la probă pe Dumnezeu, din pricina Cuvântului Său.

El nu se temea de Goliat, fiindcă acesta nu era tăiat împrejur, şi nici măcar nu era credincios. Goliat a venit înaintea lui şi l-a blestemat în numele dumnezeului lui. El era mult mai mare decât el, un bărbat mare şi puternic, avea degete lungi de 14 țoli (35 cm). Aproximativ aşa de mari erau degetele lui. El era un războinic. Poate avea o cămaşă cu zale, care cântăreşte 300 de funzi (140 kg) sau mai mult, şi un scut din metal, care de obicei era de 1, 5 țoli (4 cm) grosime. El era un uriaş şi avea o suliță cât un pom, care era de aproape 20 de picioare (6 m). El avea în mână o suliță de aproape 20 de picioare (6 m). Un bărbat mare care putea să doboare o mulțime de bărbați şi să-i arunce la pământ. Ce duşman! Stătea acolo şi se dădea mare.

Voi vedeți că el a spus: „Să nu fie vărsare de sânge. Lăsați pe cineva să se lupte cu mine. Dacă învinge eu, atunci voi toți trebuie să-mi slujiți, şi dacă învinge acela, atunci noi vă vom sluji vouă."

Vedeți, dacă satana spune că este mai presus decât voi, atunci el se laudă. Dar el a nimerit la omul nepotrivit. El l-a întâlnit pe omul cel mai neînsemnat din țară, un băiețandru cu umerii lăsați în jos.

El a zis: „Vreți să spuneți că voi, oştirea Dumnezeului celui viu, stați şi acceptați ca acest filistean netăiat împrejur să ocărească oştirea Dumnezeului celui viu?"

El era cutremurat. De ce? De ce? El era un credincios. Ceilalți erau credincioşi prefăcuți, vedeți. Dar el era un credincios adevărat.

El a spus: „Dacă vă este frică, atunci merg eu să mă lupt cu el."

Ce curaj mare pentru un băiat aşa de mic! Aşa a dovedit el că este un credincios şi a făcut exact ceea ce ştia că ar fi făcut Dumnezeu.

Acest filistean netăiat împrejur l-a blestemat în numele dumnezeului lui: „Sunt cumva un câine, de vine un pitic aşa de mic împotriva mea? Eu te voi pune în vârful suliței mele şi te spânzur acolo de pom, ca păsările să-ți mănânce carnea!" O, ce bărbat îngrozitor era el!

David a spus: „Tu mă întâmpini cu o sabie, suliță şi armătură; tu mă întâmpini în numele filistenilor, dar eu te întâmpin fără sabie, suliță şi armătură, ci te întâmpin în Numele DOMNULUI, Dumnezeul lui Israel!"

Acum o aveți. Acesta este un credincios. Aceasta este cetatea lui! Acesta este indicatorul lui! Acesta este scutul lui! Amin! Aceasta să fie apărătoarea Bisericii. Aceasta este apărătoarea fiecărui credincios. Indiferent ce se întâmplă, indiferent ce spune lumea, scutul vostru este DOMNUL, Dumnezeul lui Israel! Aşa este. „Numele lui Isus Hristos este un turn tare, cei drepți se refugiază acolo şi sunt în siguranță" Acesta este scutul nostru: Isus Hristos.

Noi ştim ce s-a întâmplat. Nu exista nici o posibilitate de a-l nimeri, în afară de un singur loc care a rămas liber, când şi-a lăsat jos viziera de la coif. Locul în care putea să-l nimerească era exact aici, în frunte. Încă înainte de a se întâlni cu uriaşul, şi era la o oarecare distanță de el, Dumnezeu a condus deja piatra ucigătoare, care l-a doborât. Dumnezeu a făcut-o. Deci, noi recunoaştem că el era un credincios.

Avraam era la fel un credincios. El era un haldeu din oraşul Ur. De acolo el a fost chemat şi trebuia să facă şi să creadă ceva, care fizic era imposibil. Dar el nu s-a lăsat rătăcit prin necredință, ci a crezut în făgăduința DOMNULUI, aşa scrie în Romani 4, şi s-a întărit tot mai mult în credință şi a dat slavă lui Dumnezeu.

Avraam avea atunci 75 de ani şi nevasta lui avea 65 de ani, şi ei au trăit împreună de când au fost tineri. Ea era sora lui pe jumătate. Ei au trăit împreună, dar fără a avea copii. Dumnezeu i-a vorbit lui Avraam: „Desparte-te de necredincioşi." Dumnezeu produce întotdeauna o despărțire. „Desparte-te de necredincioşi şi umblă cu Mine. EU te-am făcut pe tine tatăl multor națiuni. EU am făcut-o deja." Avraam a crezut. Aşa este un credincios.

„Cum vei face asta, DOAMNE?" Întrebarea aceasta nu a pus-o niciodată. Dumnezeu a spus că o va face, şi cu asta a fost destul.

Sara era trecută deja de menopauză. Pe când trecuse prima lună poate a întrebat-o Avraam: „S-a schimbat ceva?"

„Nu, nimic."

Dar totuşi Avraam a crezut. Aproape 25 de ani mai târziu nu era nici o schimbare, dar Avraam mai credea. Aşa este un credincios. Acesta nu este un credincios prefăcut, acesta este un credincios adevărat. După 25 de ani, Avraam era mai tare ca la început. El credea în Dumnezeu, şi asta i-a fost socotit ca neprihănire, pentru că era un credincios adevărat.

Peste puțin timp, vă voi ruga să vă cercetați, ca să vedeți din ce grupă faceți parte.

Ce a făcut Avraam? El nu s-a împiedicat de făgăduința lui Dumnezeu, pentru că părea imposibilă.

http://www.evanghelia.ro

Ce ar fi dacă un bărbat de 75 de ani şi o femeie de 65 de ani ar merge la doctor şi ar spune: „Noi vrem să ne anunţăm la spital, căci noi vom primi un baby." Şi dacă el ar spune după 25 de ani: „Doctore, mai ai patul liber pentru noi?" Ar părea că sunteţi deosebiţi. Pentru lume, hotărârile voastre sunt ciudate, dar acesta este un credincios, pe care nu-l interesează, cât de deosebit se prezintă.

Biblia spune că el era total convins că Dumnezeu va face ceea ce a făgăduit. Aceasta să fie valabilă pentru fiecare credincios. Dumnezeu este în stare să-şi ţină şi să împlinească fiecare Cuvânt pe care l-a spus. Eu nu dau nimic pe ceea ce zic denominaţiunile. Cuvântul este important. Ei spun: „Zilele minunilor au trecut. Aceasta este telepatie; totul este numai vrăjitorie." Îmi este indiferent ce spun ei; eu tot mai cred că această puşcă este fixată exact şi nimereşte ţinta din plin. Tot aşa cred şi eu, că ceea ce a făgăduit Cuvântul se va împlini întotdeauna, dacă un credincios trăieşte după Cuvântul lui Dumnezeu. Se va întâmpla din nou. Eu sunt convins că se va întâmpla, dacă vedem că ne aflăm în această epocă în care trebuie să fie aceste lucruri. Aceste lucruri trebuie să se întâmple.

Acesta este motivul pentru care cred, că atunci când Mireasa aleasă care este scrisă în Cartea Vieţii este chemată afară, va veni un vuiet din cer şi va avea loc un botez al Duhului Sfânt în Mireasă, şi prin răpire va fi luată de pe pământ. Dumnezeu a făgăduit-o.

Eu nu dau nimic pe cercetători, pe astronauţi şi pe toate celelalte lucruri posibile, şi câte milioane de mile distanţă pot ei să vadă pentru asta eu nu dau nimic. **Există un cer, şi acolo există un Isus Hristos adevărat, care va veni în trup, să întâmpine Biserica, Mireasa Lui. Este indiferent cât de veche pare istoria, dar ea tot mai este adevărată. Dumnezeu a zis aşa. Credincioşii Lui o cred.**

Dumnezeu a spus: „Eu sunt DOMNUL, care vindecă toate bolile tale. Eu sunt Dumnezeu şi Eu nu mă voi schimba." Amin! Dumnezeu este Cuvântul, şi dacă Dumnezeu nu se schimbă, atunci cum se poate schimba Cuvântul? „Eu sunt Dumnezeu şi nu Mă voi schimba." Aşa spune Scriptura Dumnezeu Însuşi a spus. EL nu se poate schimba, pentru că El este Cuvântul. *La început a fost Cuvântul, şi Cuvântul era la Dumnezeu, şi Dumnezeu era Cuvântul* Cuvântul neschimbător. *Şi Cuvântul a devenit trup şi a locuit printre noi.* Amin! Da, aşa este!

Dumnezeu a trimis întotdeauna pe cineva Moise, Ezechiel, Ieremia, Isaia, Elisei prin care Cuvântul venea pentru un timp, dar Cuvântul deplin s-a descoperit în omul Isus Hristos. EL era Dumnezeu. Plinătatea lui Dumnezeu locuia în El. EL a devenit trup. Eu cred fiecare Cuvânt.

Şi Iov a fost un credincios. Câteodată nu, nu câteodată, ci **întotdeauna** trebuie să treacă credincioşii prin încercări. Căci fiecare, pe care Dumnezeu îl primeşte ca fiu, trebuie crescut, examinat şi educat ca un copil. Gândiţi-vă la încercări, la străzile prăfuite, arşiţa prigoanei, dar totuşi credincioşia inimii voastre bate în material, atâta timp până se va potrivi în formă. Copiii lui Dumnezeu vor fi formaţi exact după Cuvântul Lui, căci ei sunt exemple vii. Cuvântul lui Dumnezeu trăieşte prin ei. Încercarea vine pentru a vă dezechilibra, pentru a vă duce în jos, ca să recunoaşteţi unde sunteţi. Fiecare fiu, care vine la Dumnezeu, este examinat şi încercat.

Iov a trecut prin multe încercări şi examene. Copiii i-au fost luaţi, totul i-a fost luat. Membrii bisericilor veneau şi-l învinuiau că a păcătuit în ascuns şi încercau tot felul de lucruri împotriva lui, dar el nu a ascultat pe nimeni. El ştia că a urmat întocmai cererile lui Dumnezeu. El ştia că nu mai era nevoie ca să-l încerce satana. El a ştiut că este diavolul. Atâta timp cât s-a lăsat convins de satana, că boala este de la Dumnezeu, era învins. Dar deodată i-a fost descoperit lui Iov, că nu era Dumnezeu. Aceste încercări i-au fost date pentru a face ceva din el. Nu era Dumnezeu; ci satana.

Exact aşa este şi astăzi. El va încerca să vă spună că Dumnezeul vostru va lăsa această încercare peste voi, pentru a vă pedepsi. Nu este aşa, nu! Este satana, care face aceste lucruri. Dumnezeu permite numai să fiţi încercaţi ca să vă arate, dacă sunteţi legaţi de grijile pământeşti ale acestei lumi sau daca,1 comorile voastre sunt în ceruri, căci unde sunt comorile voastre, acolo sunteţi şi voi. Unde este comoara voastră, acolo este şi inima voastră.

Iov a fost încercat şi totuşi a zis: „Dar ştiu că Răscumpărătorul meu este viu, şi că se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă mi se va nimici pielea …" Aţi fost atenţi? Viermii erau deja în corpul lui. Viermii voştri sunt în voi. Voi veţi fi puşi într-un sicriu, fără a fi aer sau altcineva acolo, dar viermii sunt acolo. Ei sunt în voi şi stau pregătiţi, până sunt chemaţi să-şi facă datoria.

Gândiţi-vă la împăratul Irod, el a căzut mâncat de viermi pe stradă. Viermii din corpul lui l-au mâncat direct pe stradă (Fapte 12, 23). Ei erau pregătiţi.

„Chiar dacă mi se va nimici pielea, şi chiar dacă nu voi mai avea carne, totuşi Îl voi vedea pe Dumnezeu." Amin. Voi nu puteţi să-l nimiciţi. Şi dacă îl vor mânca viermii, totuşi el va fi aici. „… Îl voi vedea şi-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, şi nu ai altuia" (Iov 19, 21-27). Iov a spus asta. De ce? El a fost un credincios. În încercări a fost un credincios; când l-au urmărit a fost un credincios. El era un credincios adevărat.

Un alt credincios a fost Iosif. El nu putea face nimic, pentru că era aşa cum era. El a fost un prooroc; Dumnezeu l-a făcut prooroc. El nu vroia să fie deosebit de fraţii lui, dar el era altfel. Dumnezeu l-a făcut ceea ce

http://www.evanghelia.ro

era. Nimeni nu putea să-i ia locul.

Nimeni nu poate lua locul tău. Tu spui: „Eu sunt numai o femeie casnică." Dar totuşi nimeni nu-ţi poate lua locul. Dumnezeu va pus astfel în ordinea casei, ca trupul lui Isus Hristos să fie în ordine, şi să nu existe nimeni care să vă poată lua locul.

Cât de mult nu aş vrea eu sau oricare altul dintre voi predicatorii, să luăm locul lui Billy Graham, dar totuşi nu putem. Dar gândiţi-vă la aceasta, nici Billy Graham nu ne poate lua locul nostru. Vedeţi voi? Noi toţi avem un loc. Unii dintre noi sunt evanghelişti, alţii sunt prooroci, alţii învăţători, sau păstori indiferent ce suntem. Altele sunt casnice, alţii sunt mecanici, fermieri, indiferent ce este: Dumnezeu v-a pus pe locul vostru.

Iosif era un prooroc. El nu putea face nimic împotrivă pentru că tălmăcea visuri, şi nici nu putea face nimic împotrivă pentru că vedea vedenii. Fiţi atenţi ce sincer era. Şi dacă a pierdut relaţiile bune cu fraţii lui, totuşi el a rămas credincios, pentru că el a crezut visurile acestea. El a crezut că visul în care se închinau toţi în faţa lui, se va împlini. El a crezut pentru că era un credincios. Eu mai am cinci minute şi zece pagini.

Fiţi numai atenţi. Eu mi-am notat aici un verset din Biblie. Şi Natanael a fost un credincios. Aşa este? Natanael a văzut ce s-a împlinit, şi ceva s-a desprins din el, pentru că Isus i-a spus cine este, că el ar fi un israelit adevărat în care nu este nimic fals şi că l-ar fi văzut când a stat cu o zi înainte sub pom şi se ruga, când l-a chemat Filip. El era un credincios.

Erau mulţi acolo care spuneau: „Acesta este duhul satanei. Satana face vindecarea divină." Acel diavol bătrân nu a murit până în ziua de azi. Ei credeau că satana face vindecările divine.

Isus a spus: „Dacă satana scoate pe satana, atunci împărăţia lui este împărţită în două, şi o astfel de împărăţie nu poate dăinui." EL a spus: „Satana nu poate face vindecări, pentru că un drac nu-l poate scoate pe un alt drac afară."

Deci Natanael era un credincios. Când a văzut că Cuvântul s-a făcut trup atunci când El i-a dovedit că este un credincios, el a zis: „Tu eşti Hristosul, Tu eşti Împăratul Israelului." El credea.

Atunci când femeia de la fântână a văzut, a şi crezut. Şi ea era o credincioasă.

Alţii vorbeau tare şi mergeau mai departe. Unii ziceau: „Eu am auzit, că Tu înviezi morţii. Noi avem aici un cimitir plin, vino şi trezeşte-i! Noi vrem să vedem, dacă poţi s-o faci!" Vedeţi, era acelaşi diavol care a spus: „Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, porunceşte acestor pietre să se facă pâine", şi tot el a fost, când ei l-au scuipat pe faţă, l-au bătut şi au zis, în timp ce-şi dădeau bâta unul altuia: „Dacă ne spui, cine a fost cel care Te-a lovit, atunci te vom crede." Aceşti soldaţi râdeau. Era de parcă plutea o ameninţare peste El, dar gândiţi-vă: Dumnezeu era prezent. Vedeţi, El era acolo, pregătit pentru orice timp.

Isus a spus: „Eu aş putea să-L rog pe Tatăl Meu, şi mi-ar trimite imediat douăsprezece legiuni de îngeri." Oh, ce ar putea să facă un înger? Dar vedeţi, la porunca Lui ar fi apărut douăsprezece legiuni îngereşti. Dar El trebuia să-şi facă datoria. EL avea ceva de împlinit. EL trebuia să treacă prin acestea.

Şi tu ai ceva de făcut. Dumnezeu are ceva de făcut pentru tine. Voi aţi avut poate dureri de inimă sau greutăţi, poate aţi trăit dezamăgiri, dar trebuie noi să ne rugăm ca să rămânem feriţi de toate acestea? Nu, DOAMNE. Trece-mă DOAMNE prin ele, indiferent ce este. Indiferent ce este, nu permite ca să mă feresc de ele. Dacă-mi sunt destinate mie, dă-mi har, ca să trec prin ele. Asta este.

Observaţi-l numai pe orbul Bartimeu. El a ştiut că s-a spus: „Acesta este proorocul din Galilea. EL este Fiul lui David. Noi o credem." Unii dintre credincioşi poate i-au zis: „Noi ca credincioşi ştim, că El este Fiul lui David." Bartimeu ştia, că dacă era El, atunci El era Cuvântul.

El mai ştia că dacă Isus era Cuvântul, El putea deosebi gândurile inimii. De aceea a strigat: „Fiul lui David, ai milă de mine." Cei necredincioşi membrii bisericii strigau *una* şi *alta.* Dar lucrul acesta nu l-a oprit cu nimic pe orbul Bartimeu. El a strigat: „O, Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine."

Poate El nici nu-l putea auzi, dar El ştia că el strigă. De aceea s-a oprit şi s-a întors spre el. Acolo era un credincios. EL a spus: „Credinţa ta te-a salvat." Amin.

Femeii cu scurgerea de sânge, i-a spus la fel: „Credinţa ta …", pentru că a spus în inima ei: „Dacă-i voi putea atinge măcar colţul hainei Lui, atunci mă voi vindeca." „Credinţa ta te-a salvat." Ea era o credincioasă.

Acelaşi lucru l-a salvat şi pe William Dauch care şade acolo. Acum câteva zile a avut o slăbiciune şi criză de inimă. El este un bărbat de 91 de ani. „Credinţa ta te-a vindecat." De ce? Pentru că el este un credincios.

Predicatorul Tom Kidd de aici, se apropie şi el către vârsta de 90. Când a avut 79 de ani, a fost transportat la spital cu prostată canceroasă. Doctorii spuneau că nu mai există speranţe pentru el. Când ne-am dus în dimineaţa aceea la el, l-am văzut pe acest patriarh mic cu fularul aruncat peste umeri care şedea acolo şi bătea cu bastonul în podea. El aproape că nu mai putea să gândească bine şi a numit „bunică" pe o femeie bătrână, care şedea acolo şi pe care o cunoştea de mulţi ani. Ea era una din membrii lui. El a zis: „Tu arăţi alb ca zăpada." El nu mai putea gândi clar. Dar totuşi când a venit puterea lui Dumnezeu în cameră, s-a întâmplat ceva, şi el mai trăieşte şi astăzi. Asta s-a întâmplat acum 4 ani cu un bărbat care avea aproape 80 de ani. El şade aici, în seara aceasta, este sănătos şi vindecat de cancer. Nu un aşa zis credincios, ci un ***credincios!*** Asta este. Credeţi. El l-a primit pe Dumnezeu şi Cuvântul Lui.

http://www.evanghelia.ro

Era exact ca şi la orbul Bartimeu. El era orb şi totuşi ştia că va primi ce va cere, dacă va reuşi să atragă atenţia lui Isus Hristos asupra lui.

Femeia ştia că va primi ceea ce dorea, dacă putea să atingă colţul hainei Lui atunci va primi ceea ce-şi dorea.

Tom ştia că va primi ceea ce dorea, dacă mă voi ruga pentru el.

Cu aceaşi credinţă a spus şi Marta: „Şi acuma încă DOAMNE, va împlini Dumnezeu ceea ce vei cere de la El. Fratele meu este mort de patru zile în mormânt, dar dacă îl rogi pe Dumnezeu, El o va face pentru Tine."

EL a zis: „Fratele tău va învia din nou."

Şi ea a răspuns: „Da DOAMNE, în zilele din urmă când va avea loc învierea, va fi şi el acolo. El a fost un băiat bun."

EL a zis: „Totuşi Eu sunt învierea şi viaţa!"

„Da, DOAMNE, şi asta o cred."

„Unde l-aţi dus?" Asta a fost totul. Totul era gata. Desigur.

Împărăteasa sudului a venit în acea generaţie de necredincioşi, a stat acolo şi a crezut că ceea ce a văzut era de la Dumnezeu. Biblia spune, că ea va veni la judecata din urmă împreună cu generaţia ei şi îi va osândi, căci ea a venit din locurile cele mai îndepărtate ale lumii, ca să audă înţelepciunea lui Solomon.

Moise era un credincios. El a încercat în toate felurile să facă ceva, dar nu a reuşit nimic. El a încercat să scoată Israelul afară, pentru că ştia că el era ales pentru această lucrare. El a încercat cu socoteli, a încercat pe o cale militară, a încercat pe calea şcolarizării, el a încercat în tot felul, dar nu a mers. Şi atunci a făcut-o în felul lui Dumnezeu. Ce s-a întâmplat? Într-o zi a fost un foc într-un tufiş şi din el ieşea Cuvântul lui Dumnezeu. EL nu a spus: „EU sunt Cel" care „*am fost"* sau Cel „*care voi fi"*, ci „**EU sunt, CEL ce sunt**". EL mai este încă! EL este Cuvântul, Cuvântul veşnic şi valabil pentru totdeauna.

Moise nu s-a îndoit. El a avut greutăţi, natura era împotriva lui, totul era împotriva lui, dar totuşi cu un toiag strâmb în mână s-a dus şi a luat toată naţiunea. Urmăritorii s-au înecat în Marea Roşie şi el a adus tot Israelul în ţara făgăduită. De ce? Pentru că l-a crezut pe Dumnezeu. Aşa este. El era un credincios. Acum am folosit o jumătate de oră pentru cei credincioşi şi eu trebuie să mai vorbesc şi despre celelalte grupe. Noi ne vom grăbi, pentru că acestea nu sunt aşa de importante. Nu.

A doua categorie sunt **necredincioşii.** Lăsaţi-ne să vorbim acum despre cei necredincioşi. Ce face necredinciosul? Noi am văzut ce face credinciosul: el primeşte Cuvântul din orice rasă, din fiecare generaţie începând de la Noe până azi. Noi am putea avea o trezire timp de şase luni şi să-i observăm pe acei care au crezut. Credinciosul nu pune nimic sub semnul întrebării. Credinciosul crede, indiferent cum este, sau indiferent ce spune cineva sau chiar dacă pare imposibil. Credinciosul o crede! Ce crede el? Cuvântul **nu** o credinţă înlocuitoare, ci Cuvântul; nu al unei denominaţiuni, ci Cuvântul; **nu** ceea ce spune cineva, ci ceea ce spune Cuvântul. Acum gândiţi-vă, acesta este *credinciosul.* Credinciosul nu pune nimic sub semnul întrebării. Credinciosul nu zice: „Cum se poate asta?" „Dacă aş putea s-o explic …" Aşa este necredinciosul. Pe credincios nu-l interesează ce va veni, ci: Dacă este Cuvântul, atunci este Cuvântul. Acesta este adevărul. Aşa este credinciosul.

Acum la necredincios. Acum ne vom ocupa de necredincioşi. Noi am văzut că ei au mers împreună cu ceilalţi, până când li se bătea uşor pe umeri şi li se spunea ucenici. Atâta timp a mers totul bine şi în ordine. Dar acest prooroc, de care credeau ei că ar fi un prooroc, şi ştiau, că vindecă bolnavi şi aşa mai departe ce a făcut El? Când a ieşit la iveală adevărul şi mustrarea, altfel de cum credeau ei, atunci nu au mai putut primi Cuvântul. Minunile le-au putut primi şi face. Ei scoteau draci, predicau Cuvântul şi tot mai erau necredincioşi. Conform Luca 10, El i-a trimis pe cei 70, doi câte doi şi ei scoteau draci, încât DOMNUL Isus a zis: „EU l-am văzut pe satana căzând din cer ca un fulger." Ei scoteau draci şi Iuda era împreună cu ei. Aici îi vedem pe necredincioşi, căci atunci când a început Isus să vorbească, El era într-adevăr: învierea din morţi, viaţa, etc., atunci a spus: „Ce veţi spune dacă-L veţi vedea pe Fiul Omului ridicându-se la cer, de unde a venit?", şi apoi s-a spus: „Acest bărbat încearcă să ne spună că a venit din cer. Asta este prea mult pentru noi. Asta nu putem crede."

EL a spus: „Ce este? Carnea despre care vorbiţi voi, nu foloseşte la nimic, Duhul este ceea ce dă viaţă."

Acuma o ştiţi. Duhul face Cuvântul viu. Este Duhul nu ceva înlocuitor. Duhul Duhul Sfânt face Cuvântul viu, şi va fi viu. Asta este. Voi o primiţi ca ceva adevărat. Prin credinţă vedeţi. Voi ştiţi că este aşa, căci Cuvântul spune şi Duhul va face Cuvântul viu. Aşa este.

Voi spuneţi: „Cum îi recunoaştem pe necredincioşi?" Când veţi spune ceva cu care ei nu sunt de acord, vor pleca de la voi. „Asta nu o voi face …" Oh, astăzi totul este aşa de trist în lume. Numai să începi să zici ceva, atunci ei se adună.

Eu observ, că vin în mulţimi mari la adunări, şi voi vă ridicaţi şi spuneţi ceva. Ei şed aici, sunt atenţi şi aşteaptă, şi când spuneţi: „Isus Hristos s-a dovedit a fi Mesia, căci El era un Prooroc", atunci paharul este plin şi ei pleacă. Ce sunt ei? Necredincioşi!

Voi spuneţi: „Asta te-ai gândit tu." Nu, asta nu. Eu spun exact ceea ce spune Biblia aici. Ei erau

http://www.evanghelia.ro

necredincioşi şi au plecat, deşi erau ucenici. Dar era ceva împotriva a ceea ce gândeau ei.

Ei au spus: „Aceasta? Cine poate crede aşa ceva?" Erau farisei şi saduchei, cei care au ieşit afară şi au umblat cu El. Întotdeauna când se arată supranaturalul, apar trei grupuri. Asta a fost şi în Egipt. Erau necredincioşii, credincioşii şi aşa zişii credincioşi toate trei grupele. Eu mi-am scris aici şi în seara aceasta voi explica cum este. Vedeți, peste tot îi găsim pe cei trei, aşa este întotdeauna.

Fiți numai atenți. Cei 70 au plecat pentru că nu erau de acord cu ceea ce credea El. Noi nu trebuie să ne facem închipuiri personale, este important numai ceea ce spune El. Voi trebuie să părăsiți gândirea voastră proprie. Spuneți simplu ceea ce a spus El. Aceasta este o mărturie adevărată. O mărturie înseamnă a spune acelaşi lucru care s-a întâmplat.

Dacă eu spun că ceva a avut loc, atunci eu repet acelaşi lucru, care s-a întâmplat. Aceasta este o mărturie adevărată şi El este Marele Preotul al mărturiei noastre în momentul când vom spune acelaşi lucru care l-a spus Dumnezeu. Vedeți, prin aceasta se dovedeşte a fi corect, pentru că voi repetați numai Cuvântul lui Dumnezeu.

Fiți atenți, cei 70 au plecat. Ce au făcut ei? Ei au plecat fiindcă nu erau de acord. Înțelepciunea lor, aderența lor, pe care-o aveau era prea mult. Era prea mult pentru ei, să gândească despre acest bărbat, care stătea acolo, şi despre care credeau toți oamenii că este un bastard, să aibă dreptul să se numească Dumnezeu, deşi era numai un om.

Ei spuneau: „Noi Te vom ucide cu pietre, nu pentru lucrările pe care le-ai făcut; ci pentru că Tu care eşti om, Te faci singur Dumnezeu." Cuvântul spune, că El era Dumnezeu! „Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veşniciilor, Prinț al păcii." Ei au lăsat deoparte Scriptura unde scrie aceasta, şi au cântat în aceaşi zi Psalmul 22: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu de ce m-ai părăsit? Toate oasele aş putea să mi le număr." „Nici un os să nu fie rupt." Tot timpul cântau acest Psalm în templu, şi acolo atârna jertfa şi striga aceleaşi cuvinte ale lui David, care le-a spus cu 800 de ani înainte**. Dar ei erau prea orbi ca să vadă aceasta.**

Astăzi acelaşi Dumnezeu, care a vorbit despre timpul acesta, a venit jos şi a făcut ceea ce a făgăduit. Dar ei sunt prea orbi, ca să vadă! Aceştia sunt *necredincioşii.* Ei pleacă şi spun: „O, aşa ceva nu pot crede. Despre aşa ceva nu am mai auzit în toată viața mea." Nu este nici o diferență între ceea ce ați auzit voi şi ceea ce spune Biblia, că El va veni. Acesta este Cuvântul Lui.

Nici ei nu au auzit vreodată de aşa ceva, dar era acolo. Ei erau necredincioşi, cum a fost şi Eva. Ea a fost foarte religioasă, desigur, dar nu a crezut Cuvântul adevărat, şi de aceea a trebuit să-şi facă o religie din frunze de smochin. Dar ea nu a reuşit. Religie înseamnă „acoperire".

Cain a făcut acelaşi lucru. Cain nu a putut să creadă că este aşa. El a spus: „Dumnezeu este sfânt, Dumnezeu este curat, Dumnezeu este minunat; voi culege flori şi voi împodobi altarul cel mare şi aşa Îi voi arăta stima mea. Eu voi îngenunchia şi mă voi ruga înaintea lui Dumnezeu. Eu voi pune flori pe altar, căci ştiți voi, mama şi tatăl meu au mâncat mere sau alte fructe în grădina Eden şi de aceea a trebuit să mă nasc eu. Şi astfel mă voi întoarce înapoi, pentru că voi face totul frumos. Dumnezeu nu-mi poate respinge catedrala cea mare. Eu o voi face aşa de frumoasă, ca să atragă atenția lui Dumnezeu." Satana este acela care locuieşte în frumusețe. Exact aşa spune Scriptura.

Acesta este motivul pentru care o femeie este folosită câteodată de satana ca ispită. Dacă le poate prinde, atunci poate să tragă mai mulți bărbați în iad, decât prin toate barurile din țară. Aşa este. Sau un bărbat arătos, care nu se comportă ca un bărbat cuviincios, poate să atragă femeile înspre satana şi să le ducă în iad.

Fiți atenți, satana locuieşte în frumusețe. Ce a încercat el să facă la început? El a vrut să-şi facă o împărăție mai frumoasă, decât cea a lui Mihail. El s-a dus înspre nord şi a luat o treime din îngeri cu el. Al cui fiu avea această natură1 în el? Fiul satanei. Desigur că aşa a fost.

El a construit altarul, a îngenunchiat şi s-a rugat. El a făcut tot ce făcea Abel. Dar Abel ştia că nu depinde de asta, ci de sânge, prin care s-au născut ei. El ştia că este aşa. Era sex era sânge. De aceea a luat el un animal mic, l-a dus pe stâncă şi i-a tăiat gâtul.

Fiți atenți, Dumnezeu i-a zis lui Cain: „De ce nu te închini ca fratele tău? Atunci vei proceda corect. Îți va merge mai bine, dacă faci aşa!" Dar nu, el ştia prea multe. El a refuzat Cuvântul original. Aceşti copii sunt ai lui!

Vedeți, Dumnezeu a depus mărturie şi Biblia spune în Evrei 11, că Dumnezeu a depus mărturie pentru jertfa lui, pentru că era corectă.

Dumnezeu a confirmat jertfa. El a dovedit că El a primit-o, că a fost conform Cuvântului şi planului Său. Lui Cain i-a spus: „Fă acelaşi lucru şi trăieşte." Dar credeți voi că el a cedat închipuirile lui? Nu! El era un necredincios. El a trecut peste aceasta. Aşa este. Cain a făcut aşa, şi Nimrod la fel. Erau necredincioşi. Ei nu credeau.

Belşațar, Nebucadnețar au făcut acelaşi lucru. El l-a făcut pe Daniel dumnezeul lui, şi l-a numit Beltşațar, numele dumnezeului lui. El vedea lucrările lui Dumnezeu făcute prin Daniel, le-a primit şi credea că Daniel, numit Belşațar, este Dumnezeu. De aceea a făcut un chip de-al lui şi a poruncit ca toți să se închine în fața lui.

Vedeți, împărăția păgână a început cu o poruncă, ca să se închine în fața tabloului cu chipul unui om sfânt, şi

http://www.evanghelia.ro

împărăția păgână sfârşeşte tot cu o poruncă, ca să se închine în faţa tabloului cu chipul unui om sfânt. Exact aşa este! La începutul stăpânirii păgâne a apărut pe perete un scris într-o limbă necunoscută, care nu o putea citi nimeni în afară de acest prooroc, şi astăzi este un scris pe perete „Ikabod" că prezența lui Dumnezeu s-a îndepărtat de aceste lucruri. Aşa este. Scrisul este pe perete şi poate fi citit de o minte duhovnicească, care crede în lucruri duhovniceşti şi care este născută din Duhul lui Dumnezeu.

Împăratul Belşaţar s-a dus şi a luat vasele DOMNULUI, pentru a bea vin din ele. De ce? Pentru că era necredincios. El credea că este credincios, dar el era necredincios. Aşa este. El nu credea Cuvântul.

Ahab era necredincios. Deşi proceda aşa, de parcă ar fi credincios, dar el nu era. Nu, nu, el era printre credincioşi, dar el a fost un necredincios. Ce a făcut el? El s-a căsătorit cu o femeie care slujea altor dumnezei şi prin aceasta a introdus în Israel închinarea la alți dumnezei. El era un necredincios. Noi ştim asta.

Ei tăgăduiesc că tot Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Gândiți-vă, necredinciosul este un batjocoritor.El procedează într-un fel şi spune că crede, dar el respinge. El spune: „Na, asta ajunge," dar dacă el nu recunoaşte totul corect, atunci devine un necredincios. Voi trebuie să credeți fiecare silabă şi fiecare literă, tot ce scrie. Trebuie să fie adevărat. Dacă pentru voi nu este adevărat, şi voi spuneți: „Eu nu cred asta," atunci sunteți necredincioşi.

Odată, un predicator mi-a spus: „Domnule Branham, eu nu dau nimic pe câți oameni poți să prezinți şi spui că sunt vindecați, eu nu voi crede."

Eu am răspuns: „Desigur că nu, pentru că nu poți crede. Tu eşti necredincios; nu a fost pentru tine. Este numai pentru cei credincioşi." Voi trebuie să credeți. Vedeți voi? Ei nu o cred. Dacă vedeți o persoană Pavel a vorbit de ei, când a spus că ei vor fi mândri şi încrezuți, se dedau mai mult plăcerilor decât dragostei de Dumnezeu, ei par a fi evlavioşi, dar dezmint puterea Cuvântului. „De astfel de oameni, îndepărtează-te!"

Fiți atenți, ei tăgăduiesc că întreg Cuvântul este adevărat, dar ei sunt în fiecare formă religioşi. Ei nu cred Cuvântul adevărat, deşi este confirmat. În fiecare epocă, Dumnezeu le-a confirmat oamenilor, ceea ce am vorbit eu, de la Noe până la Moise, Dumnezeu a vorbit tuturor proorocilor într-un mod supranatural şi a confirmat Cuvântul; şi totuşi oamenii l-au lepădat.

Acolo stăteau cei şaptezeci de ucenici, şi vedeau tot ce făcea Isus, şi cunoşteau Scriptura. EL le-a spus că acesta este timpul în care trebuie să se întâmple asta. Dar când a spus ceva despre Fiul Omului … ce ați fi spus voi, dacă El ar începe să vă spună despre frângerea pâinii, etc., apoi despre lucruri mari duhovniceşti?

Ei au spus: „Oh, aceasta este o vorbire tare."

EL a spus: „Ce-ar fi dacă L-ați vedea pe Fiul Omului întorcându-se de unde a venit? Duhul dă viața, carnea nu ajută la nimic." Atunci ei au plecat.

„Oh, asta nu o pot crede," şi ei au plecat de la Cuvânt. Ei nu au rămas nici măcar să vadă ce se întâmplă. Aşa este necredinciosul. Ce au făcut ei după aceea?

Noi observăm, că aceşti oameni, aceşti credincioşi prefăcuți, cu o formă religioasă, nu au văzut confirmarea Cuvântului adevărat, pentru că era împotriva a ceea ce credeau ei. Vedeți, nu este important ceea ce credeți, cât de devotați sunteți, cât de religioşi sunteți asta nu are nimic comun cu Cuvântul. Sinceritatea nu are nimic comun cu aceste lucruri. Eu am văzut oameni într-adevăr sinceri. Eu am văzut, cum păgânii şi-au ars copiii şi cum mamele îşi aruncau copilaşii la crocodili. Asta este mai mult decât ar putea face un creştin. Ei cred cu sinceritate, dar ei sunt sincer greşiți.

Oamenii spun: „Această comunitate este deja …"

Voi sunteți sincer greşiți, dacă este contrar Cuvântului.

„Vedeți, eu nu cred în aşa ceva …"

Şi totuşi, Biblia spune că aşa este.

„Eu nu cred că noi trebuie să facem aşa."

Eu nu pun preț pe ceea ce gândiți, că nu aveți nevoie de asta. Dumnezeu a spus că trebuie făcută. „Aceste semne îi vor urma." Cât de departe? În toată lumea. Cui? întregii creaturi. Nu că trebuie să fie, ci că va fi. **Noi ne bucurăm de mesajul acestui ceas, de prezența lui Dumnezeu acum în ultimele zile ale serii, când luminează lumina şi lucrurile se descoperă, Cuvântul este confirmat şi dovedit ca adevărat. Amândouă: a fost proorocit şi s-a întâmplat. Tot timpul v-a fost dovedit prin ştiință şi alte metode, că Isus Hristos este acelaşi ieri, azi şi în veci. Dacă un om se leapădă de aceasta, atunci este un necredincios fără speranță. El este înşelat prin puterea lui satana, şi de aceea nu este nici o speranță pentru el. El nu are nici o speranță!**

Ce vine acum? Unul este credincios, celălalt este necredincios. Grupa a treia, despre care vom vorbi este credinciosul prefăcut. **Acesta este băiatul!** credinciosul prefăcut. Gândiți-vă, acolo stăteau toți trei. Noi observăm că ei fac acelaşi lucru ca şi tatăl lor, Iuda. Acolo mai erau Petru şi ceilalți apostoli cei credincioşi. Acolo mai erau şi cei 70 necredincioşii. Acolo mai era şi Iuda, care a mers împreună cu ei. El era un credincios prefăcut. Ce fac ei?

Aceasta este specia care rămâne până găseşte o greşeală. Ei caută tot timpul o gaură de scăpare şi caută să găsească, cum se întâmplă, dacă este un trucaj sau ceva asemănător. Ei aşteaptă până pot trăda. Asta aşteaptă ei.

http://www.evanghelia.ro

Necredinciosul nu aşteaptă mult. El a refuzat şi a plecat. Credinciosul crede totuşi pentru că este Cuvântul, indiferent ce se întâmplă. Aici aveţi cele trei grupe. Necredinciosul cel bătrân va pleca la prima ocazie, când este spus ceva, ce nu-i convine. Frate, atunci se va recunoaşte că el este un necredincios.

Apostolii au spus: „Ei au plecat de la noi, pentru că de la început nu au fost dintre ai noştri. Ei au început cu noi. Oh, voi aţi mers bine, ce v-a oprit?" Vedeţi voi? Ei au plecat, pentru că nu au fost de-ai noştri. Când au văzut că Cuvântul este lucrător, au vrut să găsească un fel de truc, cu care să poată lucra. Dar adevăratul credincios nu pune nimic sub semnul întrebării. Este scris în Cuvânt ei cred şi merg înainte. Asta este. Numai după Scriptură. Dacă nu este scris, îndepărtaţi-vă de acolo, indiferent ce se întâmplă. Trebuie să fie scris. Ei văd Cuvântul scris şi îl cred. Ei văd efectul lui Dumnezeu în Cuvânt, recunosc ceasul, timpul şi umblă aşa cum v-am spus azi dimineaţă.

Cum s-o fi plimbat Pilat în seara aceea, cu conştiinţa încărcată şi a încercat să se justifice. Fără îndoială că a strigat noaptea: „Eu mi-am spălat mâinile toată seara şi tot nu pot înţelege. Ele nu sunt curate. Eu nu pot să-L întâlnesc niciodată. Eu am sânge pe mâinile mele." Oh! Vedeţi voi? Nu vă faceţi vinovaţi de acest lucru. Este în mâinile voastre şi există numai un drum, cum vă puteţi scăpa, acesta este să-L primiţi. Aşa este. Deveniţi o parte din El, de aceea a fost vărsat sângele Lui.

Credinciosul prefăcut rămâne în apropiere şi procedează aşa de cuminte, cum nu se poate mai bine, dar în adâncul inimii lui încearcă să constate, cum o faceţi. Oh, dacă ţara asta nu este plină de astfel de batjocoritori! Aşa este un Iuda. Exact aşa este. El rămâne în apropiere şi face parte din grup. El a fost casierul. El îşi întinde mâna tot timpul după bani. Una se poate spune: pe unul ca acesta îl interesează numai banii; el întinde mâna după ei. El este un credincios prefăcut. El procedează ca un credincios, dar în adâncul inimii … Voi vă amintiţi, pe Isus nu-L puteau înşela niciodată.

După ce au plecat cei 70 şi cei credincioşi şi-au ocupat locurile lor, El s-a adresat credincioşilor şi a zis: „Tot mai este cineva printre voi. Eu am ales doisprezece şi unul dintre voi este un drac." Isus a ştiut de la început. De ce? Pentru că El era Cuvântul. EL cunoştea tainele inimii. **Ce tare era acest Cuvânt! Opriţi-vă un minut, adânciţi-vă. Ce greu a trebuit să fie pentru El, să umble împreună cu un om, care Îl numea „frate", şi să ştie tot timpul că el este trădătorul, care va încerca să-L termine şi să-L vândă pentru 30 de arginţi. Ce greu era să ascundă asta în interiorul Lui, şi prietenul mergea cu El. EL a spus, când l-a numit pe Iuda prieten: „Prietene, nu am fost Eu tot timpul cu voi?" În inima Lui ştia, şi totuşi nu putea să spună. EL a ştiut de la început, cine era acela care-L va trăda.**

Acesta este credinciosul prefăcut, care aşteaptă tot timpul. El va cânta împreună cu voi şi va zice: „Oh, eu cred *asta* şi eu cred *cealaltă,* şi eu cred *asta,* dar ştii tu, eu am auzit pe cineva zicând *asta* şi *asta* …" Pentru acele lucruri a avut urechile deschise. **Dar un credincios adevărat nu aude nimic în afară de Cuvânt. Altceva nimic. El este atent la Cuvânt.** El nu se uită după găuri de scăpare şi nici după lucruri pe care le poate suci. El crede în Dumnezeu, cu asta a terminat şi merge pur şi simplu înainte. Acesta este credinciosul.

Măsura necredinciosului este plină într-un minut, el nu poate rămâne nici măcar 10 minute, ca să asculte mesajul. El trebuie să se ridice şi să iasă afară. Este contrar credinţei lui, şi el nu mai vrea să audă de aşa ceva, de aceea el iasă afară. Credinciosul prefăcut acest Iuda rămâne ceva mai mult. Acesta este înşelătorul. Acesta este ticălosul, dacă am voie să folosesc un astfel de cuvânt. Iuda rămâne ceva mai mult timp.

Aceşti credincioşi prefăcuţi sunt câteodată foarte iubiţi de popor. Aşa este. Aceşti credincioşi prefăcuţi. Unii dintre ei sunt bărbaţi mari, aşa de vicleni, cum numai fiii satanei ar putea fi. Vedeţi, satana a venit acolo şi a fost de acord cu fiecare Cuvânt. El a aşteptat până a găsit punctul slab al Evei, unde şi-a putut folosi puterea, ca să o seducă, pentru a o trăda. Aşa a fost satana, şi aici el este în fiecare epocă în statura lui Iuda. Aşa a fost satana în prima epocă. Ce era el? El era de acord cu Cuvântul, până la punctul cel mic. El a încercat să găsească numai punctul unde va găsi o slăbiciune. Exact asta găseşte Iuda acum. El vine la adunări şi este atent, până găseşte acest punct mic de care este nevoie. „Oh, asta este! Asta este!" Aşa se întâmplă. Exact aşa este!

Mulţi dintre voi îşi amintesc de bărbatul care a venit în seara aceea pe platformă. El credea că biletele pentru rândul de rugăciune se citesc prin telepatie. El credea, că acum a descoperit ceva. Frate, el a fost sigur că a reuşit. El a venit acolo şi aparţinea unei biserici care nu crede Cuvântul deplin. El a venit pe platformă. Eu eram obosit şi ei se pregăteau să mă îndepărteze. Asta a fost în Windsor/Ontario, Canada. El a venit din Detroit/Statele Unite dincoace în Windsor, în marele auditoriu. Bărbatul acesta avea un costum gri şi o cravată roşie. El era un bărbat arătos şi inteligent. El a venit pe platformă şi stătea în faţa mea. Eu am zis: „Vrei să-mi dai mâna ta? Eu sunt epuizat. Eu am multe viziuni. Am voie să-ţi iau mâna?" Eu nu i-am mai dat altă atenţie acelui bărbat. El mi-a dat mâna şi eu am spus: „Domnule, cu tine nu este nimic pe dos, mergi mai departe."

El a răspuns: „Oh, totuşi este ceva."

Eu am spus: „Atunci lasă-mă să văd", şi apoi am zis: „Nu, nu este nici un semnal. Nu, domnule, tu eşti un om sănătos."

El a răspuns: „Du-te şi uită-te pe biletul de rugăciune."

Eu am răspuns: „Nu mă interesează ce ai scris pe biletul tău de rugăciune. Eu nu am nimic de-a face cu

http://www.evanghelia.ro

biletul de rugăciune." Vedeți, eu nu am stat pe gânduri. Eu eram obosit şi epuizat. Dar vedeți, Duhul lui Dumnezeu mai era încă prezent. Voi vă mai amintiți de asta. Dacă El vă trimite, atunci este de datoria Lui să aibe grijă de voi, nu a mea. EL este Acela, El m-a însărcinat. Eu trebuie să stau numai pe adevăr.

Când a aruncat Moise toiagul şi a devenit şarpe, şi vrăjitorii au făcut acelaşi lucru, ce putea face Moise acolo, decât să stea şi să aştepte harul lui Dumnezeu. Asta este tot. Aceeaşi problemă. El îndeplinise poruncile, şi voi ştiți ce s-a întâmplat, nu-i aşa?

Acest bărbat a zis: „Acolo este ceva, uită-te totuşi pe biletul de rugăciune."

Eu am răspuns: „Poate ai o astfel de credință, că este posibil să se fi întâmplat deja." Nu m-am mai gândit asupra acestui lucru, nici nu i-am mai dat atenție. Atunci şi-a descheiat haina şi s-a bătut în piept.

El a zis către adunare: „Aici o aveți."

Şi eu m-am gândit: „Ce se întâmplă de fapt aici?"

El s-a uitat în jur şi a zis: „Aici o aveți. Vedeți voi trucajul?" Acesta este Iuda al vostru; un om religios, un predicator dintr-o denominațiune mare! El a spus: „Aici o aveți. Acum să am atâta credință! Acum este aşa de slab, încât nu mai poate prin telepatie. El nu mai ştie." Şi el a mai zis: „Nu credința mea a fost aşa de mare. Eu am scris pe biletul de rugăciune, dar el nu o mai poate cuprinde. Vedeți voi? Acesta este trucajul."

Eu mă gândeam: „Ce se întâmplă aici?" Atunci a venit Duhul lui Dumnezeu.

Eu am zis: „Domnul meu, de ce ți-a pus satana în inimă să-l înşeli pe Dumnezeu?" Un Iuda modern. Eu am zis: „Tu aparții de biserica lui Hristos." Iertați-mă. Dar totuşi eu o zisesem deja. „Tu eşti un predicator al bisericii lui Hristos. Tu aparții de biserica lui Hristos, dincolo în Statele Unite. Bărbatul acela în costum albastru, care şade acolo cu soția lui şi a ta voi ați şezut aseară la o masă, pe care era o față de masă verde, şi voi ați discutat că aceasta este telepatie şi că vreți să veniți în seara aceasta aici."

Bărbatul de acolo s-a ridicat şi a zis: „Acesta este adevărul curat. Dumnezeu să aibă milă de mine."

Eu am spus: „Domnul meu, tu ai scris TBC şi cancer pe biletul de rugăciune, acum le-ai primit. Îți aparțin ție acum."

El m-a prins de pantalon şi a zis: „Eu nu am vrut asta."

Eu am răspuns: „Eu nu pot schimba nimic. Pleacă, asta este o problemă între tine şi Dumnezeu. Tu ți-ai scris sentința pe bilet." El a primit aceste boli. Cu aceasta, cazul a fost încheiat.

Vedeți, credincioşii prefăcuți înşelătorii. Ei încearcă să găsească o greşeală la Dumnezeu şi la Cuvântul Lui. Aceştia sunt Iuda. Vedeți voi, cum s-a făcut Iuda de cunoscut? Vedeți voi, cum s-a descoperit fiecare bărbat? Acesta este felul în care credincioşii prefăcuți se fac de cunoscut. Credincioşi prefăcuți! Oh, cu şcoală înaltă! Câteodată vin probe puternice între Cuvânt şi părerile despre credință. Dacă se întâmplă asta, atunci ei se vând denominațiunilor, exact cum a făcut-o înaintaşul lor. Iuda s-a vândut denominațiunii lui, el L-a vândut pe Isus, Cuvântul, denominațiunii lui şi L-a trădat pe Isus Hristos, după ce a susținut că face parte dintre ei.

Câteodată predicatorii susțin că sunt slujitorii lui Hristos, dar totuşi, când se identifică Cuvântul deplin şi este dovedit pentru ziua aceasta, că este mesajul acestui ceas, atunci ei se vând denominațiunii lor pentru popularitate. Acelaşi lucru l-a făcut şi Iuda, care l-a trădat pe Isus fariseilor şi saducheilor. Acest duh nu moare. El se găseşte printre credincioşi, credincioşi prefăcuți şi necredincioşi. Exact aşa este. El a mers împreună cu ei şi apoi L-a vândut pe Isus pentru 30 de arginți. Mulți oameni o fac astăzi din cauza venitului, pentru a primi 100 de dolari mai mult pe săptămână. Asta aşa este. Ei îl tăgăduiesc pe Dumnezeu, care s-a descoperit în mijlocul lor şi care le-a adus viața prin Cuvântul deplin.

Atunci ei spun: „Oh, zilele minunilor au trecut", sau „Dumnezeu nu are nevoie de aşa ceva azi." Se spune: „Eu cred în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu", sau „Slăvită să fi tu, Maria, mama lui Dumnezeu, binecuvântată eşti tu dintre femei", şi toate celelalte lucruri pe care le mai spun.

Unii spun: „Noi credem în credința apostolică. Eu cred în Dumnezeu Tatăl, Atotputernicul Dumnezeu, Creatorul cerului şi al pământului. Eu cred în biserica romano-catolică", şi toate aceste lucruri.

Spuneți-mi, când au avut apostolii o astfel de credință? Dacă apostolii au avut o credință, atunci ea este în Fapte 2, 38: „Pocăiți-vă şi fiecare din voi să fie botezat in Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh." Dacă ei aveau o credință, atunci asta este. Ei nu aveau păreri despre credință; era Cuvântul. Aceasta este adevărat. Rămâne întotdeauna acelaşi.

Aceasta este rețeta pentru vindecarea bolii păcatului. „… apoi veți primi darul Sfântului Duh. Pocăiți-vă şi botezați-vă spre iertarea păcatelor, şi veți primi darul Sfântului Duh."

Şi totuşi ei îl vând ca şi Iuda. Aşa este credinciosul prefăcut. Unii dintre aceşti credincioşi prefăcuți sunt oameni foarte talentați. Fiți atenți la acel individ. Acesta este un individ şmecher.

Acela care se enervează repede, care sare la fiecare exprimare, căruia nu-i convine şi fuge afară, la acela să nu-i dați atenție. El este numai un necredincios. Dar dacă vă uitați la crediciosul prefăcut, care rămâne un timp, acela este un Iuda. Acesta este el.

Eu voi numi aici câteva persoane cu talente mari: de fapt nu trebuie s-o fac, dar totuşi o fac, ca să ştiți ca

http://www.evanghelia.ro

Elvis Presley, Red Foley, Ernie Ford, Pat Boone. Elvis Presley un penticostal, Pat Boone din biserica lui Hristos, Red Foley un diacon în biserica lui Hristos. Eu cred că, Ernest Ford este un metodist. Toți sunt oameni cu astfel de talente! Ei sunt eleganți, sunt văzuți la televizor, și oamenii zic: „Nu sunt ei religioşi? Ei cântă cântece." Asta nu înseamnă absolut nimic. Ei duc lumea în eroare. Ce câştigă ei prin asta? Iuda a primit 30 de arginți, Elvis are un parc plin de cadilacuri şi milioane de dolari pentru discurile lui, etc., la fel şi Pat Boone şi ceilalți. Nu mă interesează de care biserică aparțin, este o batjocură. Este o credință prefăcută. Este numai o fațadă, şi totuşi viața lor dovedeşte că nu este corect.

Mai există şi acei cu talente care sunt mari organizatori cu înțelepciune lumească. Ei pretind că predică Evanghelia. Sunt bărbați deştepți şi intelectuali. Auziți: un bărbat care a fost şcolit în acest domeniu, nu este un predicator, ci el ține o prelegere. În aceasta constă astăzi greutatea. Noi avem recitatori.

Isus nu a spus: „Mergeți şi vă şcoliți, ca să puteți face asta." EL a spus: „Mergeți şi predicați Evanghelia. Aceste semne vor urma predicii." Să nu ne uităm după unul, care ține discursuri şi prezintă totul aşa de împodobit, de ai impresia că eşti în prezența arhanghelului. Nu este aşa. Ei au o formă de evlavie. Cel care lucrează este un prezentator şi nu Duhul Sfânt.

Şi poate vine cineva, care nu cunoaşte nici măcar alfabetul, cu puterea credinței şi cu Cuvântul sfânt şi poate să arate că Duhul Sfânt mai face lucrări, despre care nu ştie nimeni şi pe care ei le dezmint. Acum o aveți. Oameni bine văzuți! Desigur.

Ei sunt organizatori. Lor le merge bine, ei au succes, ei sunt inteligenți, plini de înțelepciune lumească exact aşa cum a făcut satana cu Eva, această femeie mică şi neajutorată. El a venit direct la ea şi a încercat să o convingă că va deveni mai inteligentă decât înainte. Tocmai asta căuta ea. În loc să țină tare de ceea ce zicea Cuvântul, ea a acceptat ca el să-i vândă ideea că ea ar putea deveni mai înțeleaptă şi astfel ea a cumpărat marfa lui. Şi astăzi mai fac acelaşi lucru. Înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie în fața lui Dumnezeu. Desigur.

Oh, acelaşi lucru l-au făcut fariseii cu înțelepciunea pe care o aveau. Dar totuşi ei dezmint întregul Cuvânt, deşi a fost dovedit şi confirmat corect în fața lor. Totuşi ei mai încearcă să găsească ceva şi spun că este un truc. Ei nu au claritate. Ei nu o pot crede. Poți să le spui ceva şi totuşi ei se întorc înapoi la lucrurile vechi. Indiferent ce le spuneți, ei rămân la cele vechi. Nu-i străpunge. Vedeți voi? Observați-i, ei aşteaptă numai un timp anumit, o gaură de scăpare, mai mult nu vor. Dacă nu ar fi fost harul lui Dumnezeu, atunci ar fi fost demult descoperite găurile mele de scăpare, dacă aş fi avut aşa ceva. Este harul lui Dumnezeu, căci nu există găuri de scăpare în Cuvântul lui Dumnezeu. Este o Evanghelie plină de nădejde.

Eu v-am tot spus: „Dacă vedeți sau auziți că învăț sau fac altceva, care nu este conform Cuvântului lui Dumnezeu, atunci veniți şi spuneți-mi." Aici este ceea ce acoperă găurile de scăpare pe care încercați să le găsiți. Îndreptați-vă ochii într-acolo şi nu veți vedea găuri de scăpare, pentru că nu există.

Deci gândiți-vă. Iuda a crezut că a găsit una. El credea că a găsit una. Deseori cred ei că au găsit-o, şi apoi se dovedeşte că nu este aşa. Aceştia sunt credincioşii prefăcuți ipocriți. **Ei sunt 95% pe Cuvânt, cum a fost Eva. Au fost chiar 99,9% şi totuşi această zecime a cauzat moartea şi suferința.** Această singură problemă, este cea care condamnă organizațiile, pentru că nu primesc întregul Cuvânt a lui Dumnezeu. Sunt credincioşi prefăcuți. Noi observăm că a fost întotdeauna aşa. Ei tăgăduiesc Cuvântul adevărat, dovedit. Ei au existat întotdeauna, în fiecare generație. Noi îi găsim în fiecare epocă, ei au fost foarte religioşi. Eu mă pregătesc să închei, pentru că mai am încă o jumătate de oră la dispoziție.

Isus ne-a avertizat că în zilele acestea de pe urmă va exista acest fel de oameni, care sunt foarte asemănători celor adevărați, şi dacă ar fi posibil i-ar ispiti chiar şi pe cei aleşi. Ce este? Aceştia sunt Iuda. Oamenii care au mers atât de departe. Vedeți, ei pot chiar să plângă, să jubileze şi să pretindă că scot draci, şi toate celelalte. Dar apoi întorc spatele şi resping Cuvântul. Ei au o formă de evlavie. Vedeți, cât de departe a ajuns Iuda. Duhul lui Iuda s-a băgat în Evanghelie şi a mers până la Rusalii. Dar când a venit timpul să se lase botezat în Numele lui Isus Hristos şi toate celelalte lucruri, care aparțin de botezul cu Duhul Sfânt, a plecat. El şi-a arătat adevărata față. Acest duh poate trăi în denominațiuni până va veni adevărul acesta, apoi ei cad înapoi ca acei care au mers înaintea venirii Lui, exact aşa cum a fost Ioan înaintea venirii lui Isus.

Acum voi ziceți: „Isus a zis că ei vor fi foarte apropiați." Cei aleşi sunt acei a căror nume a fost scris în Cartea vieții înainte de întemeierea lumii. Ei cred toată Cartea vieții. Aceştia sunt cei aleşi.

Fiți numai atenți la aceşti oameni. Eu spun asta acum cu frică, respect şi dragoste dumnezeiască dacă nu o fac, eu însumi am nevoie de o chemare la altar. Observați, Isus a spus că ei vor încerca să-i ispitească chiar şi pe cei aleşi dacă ar fi posibil. Asta nu se referă la metodişi sau la baptişti. Noi ştim că ei sunt numărați de la început ca necredincioşi. Organizația penticostală a devenit denominațiune. Ei au trasat liniile direcționale fără Cuvânt, au trasat granițele, şi-au făcut organizațiile lor proprii şi prin asta au exclus Cuvântul. Ei îi vor ispiti pe cei aleşi dacă este posibil, aşa este de asemănător. Se spune: „Ei plâng, jubilează, sar în sus şi-n jos, şi pretind că au slujbe de vindecare divină." Asta a făcut şi Iuda, şi toți ceilalți. Ei au plecat, au venit înapoi bucurându-se, şi numele lor a stat chiar în Cartea Vieții Mielului. Dar totuşi gândiți-vă, că Mireasa nu vine în acest grup. Ea va fi luată sus, prin răpire.

http://www.evanghelia.ro

Eu mă refer acum la judecată. Judecata a fost oprită, cărţile despre cei răi au fost deschise, şi încă o altă carte a fost deschisă. Cartea Vieţii. Acolo era Mireasa pentru a judeca. O altă carte a fost deschisă, care este Cartea Vieţii. Asta este atunci, când se despart oile pe o parte şi caprele pe celalată parte. Vedeţi, au existat oameni care au murit fără să fi avut vreo posibilitate de a auzi Cuvântul. Ei vor fi unicii care vor face excepţie.

Fiţi numai atenţi. „… dacă este posibil chiar şi pe cei aleşi." Fiţi atenţi la gruparea aceasta. Este gruparea care merge tot timpul împreună cu voi. „Desigur frate. Aleluia! Da, slavă lui Dumnezeu!" **Şi totuşi în adâncul inimii tale ştii, pentru ce lucrează ei în biserică. Pentru ce? Pentru a atrage o mulţime de oameni ca să stoarcă orice ban de la ei. Voi credeţi că eu nu ştiu asta? Ei cred că eu nu ştiu, dar totuşi o ştiu. Isus a ştiut de la început cine este trădătorul.** Şi totuşi ce a făcut El? EL a aşteptat până la timpul potrivit. Aşa trebuie să facem şi noi întotdeauna. Să aşteptăm până la timpul potrivit, nu faceţi nimic de la voi. Aşteptaţi momentul.

„… au o formă …" Ei merg împreună cu voi, asta este o grupare înşelătoare. Observaţi aceşti înşelători. Această grupă este nu cei credincioşi, nu cei necredincioşi, ci credincioşii prefăcuţi. Oh, ce fac ei? Ei merg atâta timp cu voi, până când cred, că au găsit ceva. Ei trag fiecare bănuţ de la om şi fac grămezi în marile denominaţiuni care sunt absolut împotriva Cuvântului, şi ei o ştiu. Vedeţi, ei o ştiu. Nu-i afectează cu nimic, ceea ce le spui. Ei îi avertizează întotdeauna pe oamenii lor, înainte de a ajunge acolo: „Nu-i ascultaţi."

Un bărbat din Ohio a avut neruşinarea să vină pe platformă, după ce fratele Kidd a fost vindecat, şi a zis: „Fratele Branham este un prooroc când este sub ungere, nu există nici o îndoială. Dar atunci când îl lasă ungerea", spunea el „atunci să nu credeţi învăţătura lui, pentru că este pe dos."

El nu a ştiut că Dumnezeu mi-a descoperit aceasta, când am şezut în camera mea. Eu m-am dus direct acolo mulţi dintre voi au fost acolo şi am spus: „Cum poate să spună un bărbat aşa ceva, când Cuvântul o dovedeşte?" Vedeţi, eu nu am spus că sunt un prooroc, el a spus-o. Cuvântul **prooroc** înseamnă în Vechiul Testament „văzător", în engleză **prooroc** înseamnă „predicator". Totuşi un văzător vechi testamental era un bărbat care avea însemnătatea dumnezeiască a Cuvântului Său şi care era dovedit prin aceasta, că Cuvântul venea la el şi el vedea lucruri dinainte. Asta era. Când vine cineva şi spune că bărbatul acela este prooroc, dar învăţătura lui este falsă dacă nu este un lucru care aduce bani, atunci ce este? Ceasul este aproape, în care acest lucru va fi dat pe faţă1. Acesta este felul credincioşilor prefăcuţi, care vă bat pe umăr şi vă numesc „frate", exact cum a făcut-o Iuda. Dar gândiţi-vă, El a ştiut-o de la început, şi o mai ştie şi acum.

Gândiţi-vă şi voi, cei care ascultaţi aceste benzi. Aşa este. Voi vă aflaţi în una din aceste grupe. Exact aşa este. Acum vom încheia.

Gândiţi-vă şi voi, cei care ascultaţi benzile, şi dacă trebuie să părăsesc într-o zi lumea aceasta, benzile acestea vor rămâne mai departe. Aşa este. Voi faceţi parte din una din aceste grupe. Voi trebuie să fiţi în una din ele. Exact aşa este. Voi nu puteţi scăpa; voi vă aflaţi în una din aceste grupe.

Comparaţi-vă cu o persoană din Biblie care a crezut când a fost dovedit, dacă şi voi credeţi Cuvântul, aşa cum v-am dovedit şi eu în seara aceasta, că este Cuvântul confirmat. Întotdeauna a fost în contradicţie cu credinţa generală. Lăsaţi-mă să întreb acum: Dacă aţi fi trăit in zilele lui Noe, de care parte aţi fi fost? De partea bisericii sau pe partea lui Noe, a proorocului? Dacă aţi fi trăit în timpul lui Moise, aţi fi crezut mesajul lui Moise, după ce a fost confirmat şi dovedit de Dumnezeu? Sau v-aţi fi dus cu Core şi Datan şi cu cei care au spus: „Tu nu eşti singurul sfânt, şi alţi oameni pot face la fel ceea ce faci tu." Voi ar fi trebuit să aparţineţi de o grupă, şi voi aparţineţi în seara aceasta de una.

Aţi fi fost de partea lui Daniel sau a bisericii, care era la serbarea lui Nebucadneţar? Voi aţi fi fost undeva deoparte, sau aţi fi fost acolo jos la serbarea care a fost pregătită?

Aţi fi fost de partea lui Ilie, a bărbatului care stătea singur despre care se zicea că este un bătrân cicălitor, care şi-a pierdut minţile? El stătea acolo pe munte, chelia lui strălucea în soare, el avea un toiag strâmb în mână şi păsările l-au hrănit. El era un om ciudat. Sau aţi fi fost la preoţi şi la toţi ceilalţi pentru a o vedea pe Izabela şi pe celelalte femei cu îmbrăcăminte modernă? Ilie a mers împotriva lor şi i-a certat cât a putut de des. Unde ai fi dus-o pe nevasta ta? Gândiţi-vă asupra acestui lucru, şi puneţi-vă în seara aceasta în situaţia aceea.

În zilele lui Isus aţi fi fost de partea Lui, deşi nu avea hârtii de ordinare? EL nu aparţinea de nici o denominaţiune. Ei L-au întrebat: „De la ce şcoală vii Tu? Noi nu te avem aici în registru. De unde ai înţelepciunea? Cum ai ajuns la această învăţătură deosebită? Noi nu Te-am învăţat aşa ceva. Ce şcoală ai făcut? Eşti metodist, presbiterian sau baptist?" EL nu aparţinea de nici una din aceste grupe. Aşa este. EL era Cuvântul. Exact aşa este frate. Sau v-aţi fi pus de partea fariseilor cu credinţă modernă? Sau de partea bătrânului evlavios, care părea aşa de respectos şi amabil? Sau de partea organizaţiei care există de la concilul de la Niceea, sau cea care a fost organizată în timpul lui Luther? În care grupă aţi fi fost? Aţi fi luat poziţie cu Cuvântul, după ce aţi fi văzut că a fost confirmat, şi după ce a fost dovedit în faţa voastră că este mesajul zilei? Sau poate aţi fi luat poziţia bisericii? Puneţi-vă în seara aceasta în situaţia aceea.

Aţi fi aparţinut de apostoli, care-L urmau pe Isus şi care au trăit aceste evenimente deosebite, şi atunci când El le-a spus pe drept predicatorilor: „Voi şerpi"? acestor bătrâni predicatori stimaţi, care au studiat Cuvântul. EL a zis: „Voi nu sunteţi nimic decât nişte tâlhari de peşteri, şi plini de oase moarte. Nu sunteţi decât nişte pereţi

http://www.evanghelia.ro

văruiți în alb. Voi, şerpilor!" Aţi fi luat poziţie pentru un astfel de încăpățânat, care îi certa, îi înjosea şi spunea: „Care din voi poate să-mi arate un păcat? Nu fac Eu ceea ce a spus Tatăl?"

Ei spuneau: „Nu-L ascultați, individul acesta are un duh rău. EL este nebun. EL nu mai are toate mințile. Un duh al diavolului este peste El. EL face aceasta printr-un duh de ghicitor. EL le poate zice oamenilor cine sunt. Mama Lui l-a primit înainte de a fi căsătorită cu bărbatul ei. Ce şcoală a făcut El? Noi nu avem nici o dovadă, că El ar fi absolvit vreo facultate." Şi totuşi i-a mirat şi i-a buimăcit pe preoți cu Cuvântul, deja de la vârsta de 12 ani. De la ce şcoală venea El? De la şcoala de sus. „Dacă-L veți vedea pe Fiul Omului întorcându-se de unde a venit." Aceasta este şcoala Lui.

Aţi fi fost cu apostolii de partea acestui bărbat, când a venit încercarea puterii? Sau aţi fi plecat cu cei 70 şi aţi fi zis: „Ah, noi mergem înapoi la biserica noastră, dacă Tu înveți astfel despre Fiul Omului. Cine eşti Tu de fapt? Ce eşti Tu? Un om ca şi mine. Eu am mâncat cu Tine, şi Tu încerci să spui că eşti ceva mai deosebit. Eu te-am observat, am văzut slăbiciunile Tale. Eu Te-am văzut plângând. Eu Te-am văzut când ai făcut *asta* şi *aia* şi *cealaltă*. Eu am fost cu Tine când ne-am dus în pustie şi multe altele. TU eşti numai un om şi spui că ai venit din cer. Asta este prea mult pentru mine." V-aţi fi dus cu ceilalți mai departe sau aţi fi plecat cu cei 70? V-aţi fi dus înainte cu apostolii şi cu Hristos?

Când a încercat Sf. Martin, să mențină botezul în Numele lui Isus Hristos în biserică; când a încercat să mențină semnele şi minunile, şi când l-a blestemat biserica catolică, şi nici nu l-a recunoscut, ci l-au aruncat afară aţi fi fost de partea credinței catolice, sau aţi fi fost de partea lui Sf. Martin, când s-a împotrivit închinării tablourilor celor decedați?

El a respins dogmele care au fost introduse şi a spus: „Singur Cuvântul este adevărul." Dumnezeu l-a confirmat prin semne şi minuni, şi ceea ce proorocea, se împlinea. Tot ce făcea, se întâmpla în prezența Duhului lui Dumnezeu, şi el aducea dovezi. Nici unul dintre preoți nu a putut să facă ceva împotrivă. V-aţi fi pus de partea lui şi aţi fi mers cu Sf. Martin, sau v-aţi fi ataşat de credința catolică?

Acum sunt în fața voastră Cuvântul lui Dumnezeu şi dogmele bisericii. Puteți să primiți dogmele bisericii, sau primiți ceea ce zice Cuvântul? Gândiți-vă, în toate epocile a fost aşa cum este şi acum. **Există întotdeauna o credință generală printre oameni, care este numai un pic împotriva Cuvântului adevărat. Gândiți-vă, niciodată nu a fost dezmințit în totalitate. O, nu! Antihristul nu dezminte Cuvântul. Desigur că nu. El spune că crede, dar nu totul aşa cum este scris aici.**

Satana a vorbit cu Eva. Eva credea tot, dar a mai adăugat puțin, ceea ce i-a spus el. Ei primesc totul, în afară de un amănunt. Poate să fie botezul sau altceva. Voi trebuie să luați fiecare amănunt, aşa cum este scris aici. Se poate întâmpla să trebuiască să faceți din nou primele fapte, dar asta este ceea ce spune Cuvântul.

Acesta este trucul satanei, de când a ajuns prima dată la Eva: numai un pic din Cuvânt să nu se creadă. Prin aceasta oamenii se împart întotdeauna în aceste trei grupe. Cuvântul îi împarte pe oameni. În fiecare epocă a fost aşa. În fiecare epocă care a existat a fost aşa. Când lasă Dumnezeu să apară ceva, atunci este identificat foarte clar cu Cuvântul, şi există cei care urmăresc lucrarea şi pretind că sunt credincioşi, şi ei sunt într-adevăr. Sunt acei care nu se vor întoarce. Ei cred Cuvântul. Atâta timp cât rămân în Cuvânt, ei cred. Dar totuşi când vine altcumva decât au crezut ei, indiferent cât de mult a confirmat Dumnezeu, atunci vin acei, care spun: „Despre aceasta nu ştiu nimic." Acesta este necredinciosul.

Ei vin atâta timp, până ce se iveşte posibilitatea, să spună: „Aha, acum o aveți!", ca să cadă cuiva în spate, cum a făcut-o Iuda. „Eu am ştiut, că mai devreme sau mai târziu, va ieşi la iveală. Acum o aveți." Aceştia sunt credincioşii prefăcuți. Exact aşa este: noi vedem asta în Biblie.

Un băiat mic de aici din Kentucky, care a crescut în munți, nu a avut niciodată ocazia să vadă o oglindă. El a agățat o bucată mică de un pom, dar el nu se vedea de tot. Se povesteşte că a venit aici în Louisville, ca să locuiască la sora mamei lui. Ea locuia într-o casă veche şi frumoasă. Când a intrat în unul din dormitoare, a văzut agățată o oglindă, care cuprindea uşa de sus până jos. Pe când fugea el prin casă, a rămas acolo în fața ei, şi micuțul Johnny l-a văzut pe micuțul Johnny. El s-a scărpinat în cap, la fel s-a scărpinat şi micuțul Johnny din oglindă. El a râs, la fel a râs şi micuțul Johnny din oglindă. El a sărit în sus şi-n jos, la fel a sărit şi micul Johnny din oglindă. Atunci s-a apropiat. El credea că este un băiat mic, cu care poate să se joace. El s-a apropiat şi a atins oglinda. Atunci s-a întors părinții lui l-au privit şi a strigat: „Mamă, acesta sunt eu."

Acum uitați-vă voi în această oglindă: cine sunteți voi? Căruia din aceşti mici Johnny îi semeni? Cine eşti tu? Tu eşti unul dintre ei. Unul, care se întoarce şi merge înapoi când găseşte prima greşeală ceea ce numiți voi greşeală. Verificați cu Cuvântul şi vedeți dacă este corect. Dacă Cuvântul dovedeşte toate lucrurile, atunci dovediți toate lucrurile cu Cuvântul. Isus a spus prin apostol ca să facem aşa. Desigur. „T¸ineți ce este bun." Exact aşa a spus El.

Uitați-vă în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu cum a fost în celelalte epoci, şi vedeți din care grupă aparțineți. Gândiți-vă, în care grupă aţi fi fost numărați, dacă aţi fi trăit în zilele lui Moise, în zilele lui Isus, sau în altă epocă, oricând ar fi fost. Gândiți-vă în seara aceasta.

Gândiți-vă acum. Aceasta merge foarte adânc. Nu treceți pe lângă ea drept înainte. Starea voastră de

http://www.evanghelia.ro

acum dovedeşte în ce grupă aţi fi fost atunci. Voi sunteţi proprii voştri judecători. Dovediţi ceea ce sunteţi.

Predicatorule, în care grupă ai fi fost tu, când Isus a spus ceea ce a fost greu de crezut? A fost dovedit clar că El este Cuvântul, şi totuşi voi nu aţi mai auzit despre aşa ceva. „Ce veţi zice, dacă Fiul Omului se va întoarce de unde a venit?"

Voi ziceţi: „Eu ştiu doar unde s-a născut. Eu îi cunosc tatăl, eu îi cunosc mama! Şi aici spune El că se va urca de unde a venit!" Asta ar fi fost prea mult pentru tine, nu-i aşa, domnule? Ar fi fost mult pentru voi. Nu aţi fi putut-o concepe. Poate astăzi este aceaşi situaţie. Uitaţi-vă deci în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu şi vedeţi unde sunteţi. Oh, un înşelător! Nu faceţi asta niciodată.

Vedeţi, voi aparţineţi de una din aceste grupe. **Starea voastră actuală, mintea pe care-o aveţi acum, voi care vă aflaţi în auditoriul acesta vizibil, şi voi pe care nu-i vedem, care auziţi benzile, după ce aţi auzit această bandă, dovediţi-vă din care grupă aparţineţi.** Vă arată exact unde sunteţi: dacă sunteţi credincioşi şi ţineţi tare Cuvântul, sau dacă plecaţi şi opriţi banda. Aceasta spune, ceea ce aţi făcut. Voi nu vreţi să ascultaţi mai departe, ci o opriţi şi spuneţi: „Asta nu vreau să o ascult." Aceştia sunt necredincioşii. Voi nu vreţi să vă opriţi ca să vă cercetaţi şi să vedeţi dacă este adevărul sau nu.

Sau vreţi să mai rămâneţi, ca să încercaţi să găsiţi o greşeală. Atunci ştiţi şi voi, unde vă aflaţi! Asta v-o spune. Dumnezeu să ne ajute, ca să credem, să-I fim sinceri şi să ascultăm Cuvântul, deoarece El este Cuvântul. Credeţi? Să ne rugăm:

Scumpe Tată ceresc, ce greu este câteodată să spui lucrurile şi să ştii, că poate zece mii de oameni ascultă aceste benzi, care vor fi împărţite în toată ţara şi toată lumea. Totuşi, scumpe Tată, este adevărat, este aşa de adevărat. DOAMNE, Te rog, curăţă mai întâi inima mea. O DOAMNE, încearcă-mă şi cercetează-mă. Uită-Te la mine, DOAMNE. Eu sunt slab, obosit şi extenuat. Gâtul meu este răguşit, buzele mele sunt uscate şi corpul meu este uzat. Eu îmbătrânesc. Nu va mai fi mult, DOAMNE, soarele nu va mai apune de multe ori, până va trebui să plec. Cercetează-mă acum, Tată. Dacă fac ceva fals şi nu ştiu, descoperă-mi DOAMNE, arata-mi-o. Eu sunt pregătit, să o aduc acum în ordine.

Eu mă cercetez în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu. Unde sunt eu? Văd eu, că viaţa lui Isus Hristos se reflectă în mine? Este El persoana pe care o văd în oglindă? Văd eu un credincios din Vechiul Testament sau un credincios din Noul Testament? Văd eu un credincios prefăcut? Mă văd pe mine ca un necredincios, care nu rămâne să asculte Cuvântul şi primeşte ideile denominaţiunilor?

Mă văd că merg împreună cu ei, şi totuşi încerc să caut o gaură de scăpare? DOAMNE, dacă este aşa, curăţă-mă. Lasă inima mea curată să bată mai tare, DOAMNE, căci asta este viaţa mea. Eu doresc să fie în ordine. Nu foloseşte la nimic să faci numai jumătate de drum, când există un drum pe care poţi să-l faci în întregime. Eu doresc să fie adus în totalitate în ordine, Tată. Dar nu numai asta, ci eu aş conduce bărbaţi şi femei pe drumul greşit, şi pe oamenii care mă iubesc şi pe cei care îi iubesc, dacă aş fi greşit.

Tată, şi dacă este ceva aici şi aş gândi în seara aceasta, că o oarecare denominaţiune sau biserică este corectă, sau conciliul bisericesc, sau că majoritatea oamenilor au dreptate, DOAMNE Dumnezeul meu, ajută-mă să fiu un bărbat şi un creştin adevărat, să recunosc greşelile mele, să stau aici şi să-i trimit pe oamenii aceştia, unde cred eu că este corect. Curăţă-mă, lasă-mă să văd corect şi să recunosc.

Dar ceea ce priveşte aceste lucruri, DOAMNE, cât pot eu să recunosc, ei au formele lor şi dezmint Cuvântul. Poţi să le spui, şi totuşi ei îţi răspund: „Asta nu face nici o deosebire. Dumnezeu nu aşteaptă asta." DOAMNE, eu cred că Tu eşti acelaşi Isus, acelaşi Dumnezeu care ai fost întotdeauna. TU mai eşti Dumnezeu şi nu Te vei schimba niciodată. Eu cred că această Biblie este Cuvântul Tău, şi eu mai cred că Tu şi Cuvântul Tău sunteţi acelaşi. Eu mă rog, o DOAMNE, să ne dai Duhul Tău, care face Cuvântul viu şi nouă ne dăruieşte puterea dătătoare de viaţă, ca într-o zi, când viaţa aceasta a trecut şi Tu ai ajuns la încheiere cu noi, să ne învie şi să ne ia sus în cer. Acolo am fost deja în gândul lui Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. Admite-o, DOAMNE, şi iartă-ne păcatele noastre, Tată.

Dacă se află aici bărbaţi şi femei, care fac parte dintr-o altă grupă decât din cea de credincioşi adevăraţi, o DOAMNE, curăţă inima lor. Dacă ascultă cineva mai târziu banda, atunci mă rog pentru curăţarea inimii lor, ca să-i cureţi Tu, o DOAMNE. Eu nu doresc ca ei să piară. O DOAMNE, eu mă rog, ca Tu să ne ajuţi să înţelegem. Ceva fals nu corectează un alt fals. Există numai un singur drum, să înlăturăm amândouă părţile false şi s-o facem corect. Eu mă rog, Tată, să ne acorzi asta prin Isus Hristos, DOMNUL nostru.

Cu toate capetele şi inimile plecate, doresc să vă opriţi câteva minute în interesul vostru. Pe când mai eram încă un băiat mic, am avut viziunea cu iadul şi spaimele lui, poate greşesc. Asta a fost poate numai o presimţire, eu nu ştiu. Era de parcă eram undeva, în realitate. Nu demult timp am văzut şi locul celor fericiţi. Când am fost în zona celor pierduţi, am strigat: „O, DOAMNE, nu lăsa nici un om să vină aici." Nu există nici o limbă ca să vă poate descrie, ce îngrozitor este acolo. Nu am nici o posibilitate ca să vă descriu. Dacă credeţi că este un iad cu foc şi pucioasă, atunci ar fi o pajişte verde, răcoroasă şi umbroasă, în comparaţie cu starea îngrozitoare în care se găsesc cei pierduţi. Ce mizerie domneşte acolo!

http://www.evanghelia.ro

Dacă aş încerca să vă vorbesc despre lucruri care trec peste mintea omenească, tot aşa nu aş putea să vă descriu nici locul celor salvaţi: ce linişte este acolo, nu se mai moare niciodată, nu îmbătrâneşti, niciodată nu te îmbolnăveşti, rămâi tot tânăr, tot sănătos. Nu trebuie să mai mori, ci ai viaţă veşnică în tinereţea fericită, fără păcat, etc. Oh, nu există nici o posibilitate de a descrie aceasta.

Şi Pavel a scris deja: „Ce n-a văzut nici un ochi, ce n-a auzit nici o ureche, şi nici o inimă de om nu are habar …" Voi nu vă puteţi închipui. Nu există nici o posibilitate de explicare, „… ce a pregătit Dumnezeu pentru cei ce Îl iubesc."

Asta este adevărat, voi de aici şi cei care auziţi, noi ne încadrăm în seara aceasta într-una din aceste grupe. Dacă sunteţi credincioşi adevăraţi cercetaţi-vă cu Cuvântul. Dacă Cuvântul spune ceva şi biserica spune altceva, atunci ce veţi accepta? Uitaţi-vă în oglinda Cuvântului lui Dumnezeu şi vedeţi în ce grupă sunteţi. Dacă în seara aceasta noi cei de aici şi cei care ascultă nu aparţineţi de grupul celor credincioşi, îmi veţi permite să mă rog pentru voi, ca să veniţi acum în grupul celor credincioşi? Veţi mărturisi în faţa lui Dumnezeu, în timp ce vă aplecaţi capetele şi inimile voastre şi închideţi ochii înaintea Lui? Câteodată oamenilor le este frică să ridice mâinile, ştiţi voi. Le este frică de cel care stă lângă ei, dar să nu fie aşa. Ei să fie pregătiţi şi să spună: „Eu sunt greşit, cu mine nu este în ordine."

„Cine acoperă păcatele sale, acela nu va reuşi, dar cine îşi recunoaşte păcatele, acela va primi milă." Ce este păcatul? Necredinţă. Necredinţă pentru ce? necredinţă pentru Cuvânt.

Acum, dacă nu sunteţi în grupa aceasta. Există lucruri în Biblie pe care nu le puteţi cuprinde cu mintea voastră. Voi ştiţi că Biblia o spune aşa, dar voi nu o puteţi cuprinde chiar dacă vreţi. Spuneţi: „O DOAMNE, dăruieşte-mi priceperea. Eu te voi asculta." Veţi ridica mâna ca să ziceţi: „Gândeşte-te la mine, în timp ce ne rugăm"? Dumnezeu să te binecuvânteze, Dumnezeu să te binecuvânteze. Asta este bine. Gândiţi-vă asupra acestui lucru. „Este ceva în Biblie care încă nu ştiu? Eu cred că aparţin de una din aceste grupe. Poate fac parte din cei 70. Există lucruri simple, care sunt prea grele pentru mintea mea cum face Dumnezeu aceasta? Cum poate fi Isus acelaşi? Cum este cu lucrurile acestea? Eu nu le înţeleg. Dar eu doresc să le înţeleg. Eu doresc să le cred. O, DOAMNE, ajută necredinţei mele. Eu doresc să devin o parte din aceasta, eu doresc să am parte de Cuvânt. Eu doresc să-l port în mine."

„Dacă rămâneţi în Mine şi cuvintele Mele în voi, atunci rugaţi-vă pentru ceea ce doriţi" (Ioan 15). Noi ştim că este adevărat. Vedeţi ‚dacă voi rămâneţi în Mine', nu înăuntru şi afară, înăuntru şi afară. „Dacă rămâneţi în Mine", şi El este Cuvântul, „şi cuvintele Mele rămân în voi, atunci cereţi ce vreţi şi vi se va împlini." Voi o să primiţi totul.

„Cine primeşte Cuvântul Meu şi crede în Cel ce M-a trimis pe Mine, a trecut de la moarte la viaţă." Puteţi primi Cuvântul? Hristos, tot, şi în întregime? Hristos este Cuvântul *uns*. EL este Cuvântul *uns. Hristos* înseamnă „Unsul", Cuvântul uns şi descoperit pentru ziua aceasta, Salvatorul, Eliberatorul. Pentru asta a trebuit să vină El, şi El a fost persoana unsă pentru a lua locul acesta.

Duhul Sfânt este cel care luminează în ultimele zile ale serii, pentru că aduce înapoi credinţa care a fost călcată de denominaţiuni, pe care le va judeca. Noi ne întoarcem la credinţa începătoare, la Biblia de la început, şi credem fiecare Cuvânt din ea. Noi nu adăugăm nimic, că ea spune asta sau cealaltă, ci spune aşa cum scrie acolo. Voi sunteţi pregătiţi să credeţi aşa. Mai sunt şi alţii aici care nu au ridicat mâinile, dar care mai vor să le ridice şi să spună: „O, DOAMNE, aminteşte-ţi de mine."

Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie. Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Asta este frumos. Dumnezeu să te binecuvânteze, băieţelule. Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră la dreapta mea. EL să vă binecuvânteze acolo în spate. Dumnezeu să te binecuvânteze, bărbatule tânăr şi pe tine soră de acolo, şi pe tine frate pe partea aceasta. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze şi în spate.

„DOAMNE, gândeşte-te la mine."

Gândiţi-vă, voi aţi ridicat mâinile către El, nu către mine.

Chiar în spatele meu Dumnezeu vede şi mâna ta. Şi dacă eu nu o văd, El o vede. EL cunoaşte inima voastră. EL ştie ce este în ea. EL cunoaşte strădaniile voastre. EL ştie care este motivul pentru strădania voastră.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Încă cineva? „Eu doresc să cred tot Cuvântul." Dumnezeu să te binecuvânteze. „Ajută-ma,, DOAMNE, ajută-mă." Dumnezeu vede mâinile voastre. Desigur. Asta este. „Există lucruri pe care nu le înţeleg. Dar eu nu doresc să fiu un necredincios. Şi dacă nu le înţeleg, totuşi vreau să le cred. Eu sunt pregătit să spun: ‚DOAMNE, Dumnezeul meu, eu sunt aici. Eu vreau să cred. Ajută necredinţei mele.' Dumnezeu cu voi. Dumnezeu să vă binecuvânteze." Multe, multe mâini sunt ridicate şi se mai ridică încă.

Voi întrebaţi: „Frate Branham, ajută asta?" Ridicaţi odată mâna voastră cu sinceritate şi vedeţi cum simţiţi. Voi mărturisiţi prin asta, că mai este un lucru mărunt în viaţa voastră, voi ştiţi. Mai este ceva mic, şi voi nu vreţi să fie acolo, şi totuşi este. O, DOAMNE, nu îngădui să fim un Iuda. Nu admite să fi mers atâta timp cu mesajul ca să aştept, până să găsesc într-o zi o greşeală. O DOAMNE, nu eu. Lasă-mă să rămân în Cuvântul Tău. Poate sunt un necredincios, care gândeşte: „De ce nu spun şi ceilalţi aşa?" Nici aşa nu vreau să fiu. Eu vreau să fiu un

http://www.evanghelia.ro

credincios. Eu vreau să văd Cuvântul DOMNULUI în ceasul acesta. Eu Îl văd pe Dumnezeu în Cuvânt. O, DOAMNE, fă-mă o parte din Cuvânt. Fă-mă o parte din el. Eu vreau să am parte de el. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Să ne rugăm, fiecare să se roage pentru el, iar eu mă voi ruga pentru voi. Voi ştiţi că într-o zi nu vom mai fi adunaţi aici pentru un timp. Unii dintre noi vor fi luaţi, şi nu vom mai fi împreună. Noi suntem mulţi aici; unii dintre noi îmbătrânesc. Şi chiar oameni tineri mor. Noi putem muri la orice vârstă. Noi trebuie să ne corectăm, şi unele lucruri trebuie aduse în ordine. Voi nu trebuie s-o lăsaţi la voia întâmplării, voi trebuie să veniţi, atâta timp cât mai aveţi mintea clară.

Voi spuneţi: „Dacă aş putea-o vedea înainte de a muri …" Nu, nu faceţi asta. Poate nu mai sunteţi cu mintea clară. Voi puteţi muri printr-un accident înainte de a ajunge acasă. Voi puteţi muri de un infarct de inimă. Noi nu ştim, ce se va întâmpla. Asta o ştie numai Dumnezeu. Eu sper că n-o să fie aşa. Eu observ oamenii de afară, care îşi întind mâinile prin ferestre. Da, Dumnezeu să vă binecuvânteze. „Eu vreau să mă pun în ordine. Eu vreau să fiu corect." Noi vrem s-o facem acum.

Voi puteţi s-o rezolvaţi dintr-o dată, dacă spuneţi sinceri în inimă: „DOAMNE Isuse, indiferent ce este sau ce spune altcineva, Cuvântul Tău va sta pe primul loc în viaţa mea. Eu Îl doresc în viaţa mea, Tu eşti Cuvântul. Biblia o spune aşa, şi eu cred că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu ştiu că toate credinţele şi dogmele care au fost introduse, au adus totul la o batjocură. DOAMNE, curăţă-mă de aşa ceva, şi lasă-mă să fiu cu totul al Tău. Eu ridic mâinile spre Tine, eu îmi ridic inima spre Tine şi vocea mea ridică o rugăciune către Tine. O, DOAMNE, fie-ţi milă." Şi mâinile mele sunt ridicate DOAMNE, curăţă-mă o, DOAMNE, de toată necredinţa.

Şi El îmi dă puterea să umblu ca Enoh, care n-a trebuit să moară, ci a fost luat acasă la El. O, DOAMNE, eu cred, că se va întâmpla, căci eu ştiu că răpirea vine în zilele din urmă şi lucrarea se va scurta. Tată, conform calendarului nostru, ar mai rămâne 36 de ani până la încheierea lucrării, şi Tu vei veni iarăşi, căci altfel nu ar mai fi nici un trup de carne salvat. Nouă ne este spus de cronologi şi de oamenii care se ocupă cu astfel de lucruri, că suntem cu mulţi ani înainte. Ei ne spun, că după calendar suntem mult mai departe decât ar fi trebuit să fim; poate mai sunt 15 până la 20 de ani. Eu nu ştiu, Tată. Dar totuşi eu ştiu că, conform calendarului nostru, am ajuns aproape acolo.

Eu nu văd unde ar mai fi speranţă, DOAMNE. Când vor începe să lase bombele unii asupra altora, DOAMNE, atunci nu va mai fi o luptă de front. Ei se vor distruge. DOAMNE, aceste lucruri sunt deja aici, şi Biblia spune că cerul şi pământul vor arde. O, DOAMNE, eu văd că ceasul acesta se apropie.

Eu mă gândesc la uciderea preşedintelui. Şi la celălalt bărbat rău, care a venit şi a omorât pe cineva. A fost un omor cu sânge rece, fără a-i da posibilitatea de a se apăra în faţa judecăţii. O, DOAMNE, acela este tot atât de vinovat ca şi celălalt. Ei nu au nici un drept să facă aceasta. Există multă răutate în naţiunea noastră, care trebuia să fie o naţiune creştină. DOAMNE, ce martori slabi de creştini suntem noi. Iartă-ne păcatele noastre, DOAMNE. Ajută-ne o, DOAMNE, mai ales Bisericii Tale, acelora care sunt botezaţi în trupul lui Isus Hristos. „Cum a fost luat Fiul Omului, aşa va fi luat şi trupul Lui. EL este Capul, Biserica Lui este trupul." O, DOAMNE, capul conduce trupul. Fie ca trupul lui Hristos să fie condus de Cuvânt, şi eu să fiu o parte din acest trup.

Eu mă rog pentru acei, care şi-au ridicat mâinile, pentru toţi care sunt prezenţi şi pentru acei care vor auzi benzile. O, DOAMNE, Dumnezeul meu, eu mă rog sincer, ca Tu să-i iei înăuntru. TU le vezi inimile. TU ştii, ce este în ei. Dar ca slujitor al Tău, mă rog pentru oameni, DOAMNE. Eu îi iubesc. Eu îi iubesc şi încerc s-o fac, pentru că simt că este slujba mea de la Tine, de a o face. Tată, eu sunt aici şi fac tot ce este bine. Iartă-mi slăbiciunile şi greşelile mele, DOAMNE. Eu mă rog ca Tu s-o faci. TU îmi vei da puterea ca să fiu în stare, să le-o fac şi mai clar oamenilor.

Fii în seara aceasta cu noi în capelă DOAMNE, priveşte spre cei care şi-au ridicat mâinile. Cercetează-mă şi examinează-mă, DOAMNE. Dacă este ceva greşit în mine, atunci curăţă-mă Tată. Admite-o. Curăţă această biserică. Curăţă-ne pe noi toţi, DOAMNE, ca Cuvântul Tău să devină trup printre noi şi să devină cunoscut în lume. Admite-o, Tată. Eu mă predau T¸ie cu acest text, cu aceşti ascultători, cu Cuvântul şi făgăduinţa Ta, pentru salvarea sufletelor noastre în Numele lui Isus Hristos. Îngădui-o, DOAMNE. Fie ca puterea lui Dumnezeu să vină peste noi şi să ne ungă, începând de la păstor până la portar, toţi, care sunt aici. Fie ca Duhul Sfânt să vină să-şi ocupe locul în inimile noastre şi să ia fiecare făgăduinţă a lui Dumnezeu ca să ne-o descopere că Cuvântul este adevărat. Eu mă rog în Numele lui Isus Hristos.

În timp ce capetele noastre mai sunt încă aplecate, doresc ca organista să fie aşa de amabilă, să dea tonul la cântecul: „Auzi, eu îl aud pe DOMNUL strigând. Cum El conduce, eu Îl urmez, cum El conduce, eu Îl urmez." AMIN.

http://www.evanghelia.ro